

آمارهای پایه علوم و تکنولوژی

در ایران و بررسی تطبیقی آن با سایر کشورها

نویسنده: لیدا مرادی

سازمان پژوهش‌های علمی - صنعتی

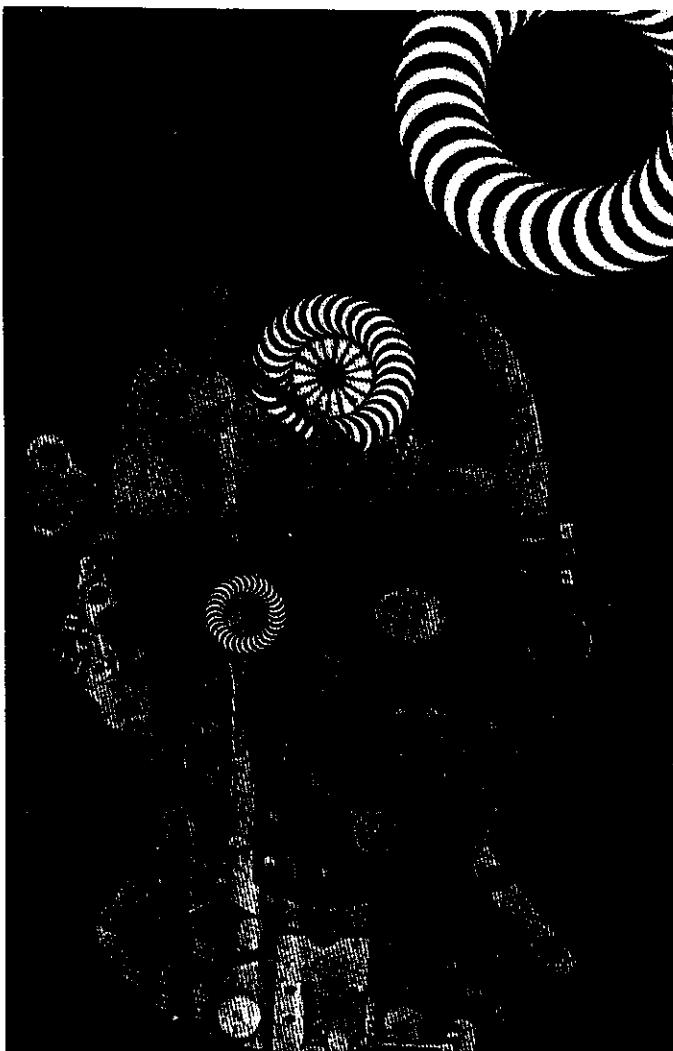
مقدمه

امروزه بازارترین شاخص توسعه یافته‌گی یک کشور را توان و ظرفیت علمی و فنی آن کشور می‌دانند. افزایش ظرفیت و کارایی علمی و فنی و استفاده بهینه از آن مستلزم شناخت دقیق مؤلفه‌های آن است. این مؤلفه‌ها مجموعه‌ای از منابع مالی، نیروی انسانی و منابع اطلاعاتی است که تحت یک مدیریت منسجم و سازمان یافته در محدوده علوم و تکنولوژی به کارگرفته می‌شود. شناخت مؤلفه‌های توان علمی و فنی، مستلزم جمع‌آوری، پردازش و تجزیه و تحلیل مجموعه اطلاعات علمی و فنی است. این آمار را در چهار گروه عمده بررسی کرده‌ایم: کلیات، هزینه‌های تحقیقاتی، نیروی انسانی و عملکردهای علمی و فنی.

۱- شاخصهای کلی

براساس آمار مندرج در گزارش نمایه‌ای توسعه دنیا که توسط بانک جهانی تهیه شده است، در سال ۱۹۹۱ حدود ۴۵/۸ درصد از کل جمعیت کشور کمتر از ۱۵ سال و ۵۱ درصد بین ۱۵ تا ۶۴ سال سن داشته‌اند. از لحاظ جمعیتی، بیش از ۷۸ درصد از جمعیت کل کشور در نیمة غربی و ۲۲ درصد باقیمانده در نیمة شرقی زندگی می‌کنند. همچنین ۱۹ درصد از جمعیت شهری کشور در بخش شرقی ایران سکونت گزیده‌اند و ۸۱ درصد دیگر در نیمة غربی جای گرفته‌اند. جالب توجه است که از مجموع ۱۶ شهر بزرگ ایران فقط ۳ شهر بزرگ در شرق کشور و بقیه در غرب ایران قرار دارند. با این ترکیب جمعیتی ۶۳/۷ درصد از ارزش افزوده کل کارگاه‌های بزرگ صنعتی، به استان تهران، اصفهان و زنجان اختصاص دارد، که از این مجموعه ۴۲/۶ درصد مربوط به استان تهران است. همچنین ۶۰/۲ درصد از کارکنان کارگاه‌های بزرگ صنعتی در استان تهران، اصفهان و زنجان استقرار یافته‌اند که حدود ۴۰ درصد آنها در استان تهران اشتغال دارند. ترکیب ناسالم جمعیت و پراکندگی ناموزون آن بر تولید و مصرف، تأثیر مستقیم گذاشته و ترکیب اشتغال در بخش‌های مختلف رانیز متأثر کرده است.

جدول ۱-۱ نمایانگر جمعیت فعل و شاغل کشور است. در طی سالهای ۱۳۵۳ تا ۱۳۶۰ به طور متوسط حدود ۲۸ درصد از جمعیت کل کشور را جمعیت فعل تشکیل می‌داده است. شایان ذکر است که درصد جمعیت فعل کشور نسبت به کل جمعیت طی سالهای مذکور روندی نزولی داشته است. طی همین سالها حدود ۸۹ درصد از کل

برای بررسی دقیق مسائل مربوط به علوم و تکنولوژی و برنامه‌ریزی در این زمینه احتیاج به آمار شاخصهای مهم علوم و تکنولوژی داریم. در ایران این آمارها به صورت منسجم و متوازن وجود ندارد، بنابراین در این تحقیق سعی شده است تا آمارهای پایه‌ای علوم و تکنولوژی که به طور پراکنده برای سالهای مختلف موجود بوده، جمع‌آوری و شاخصهایی که قابل محاسبه و تولید بوده‌اند در یک جا ارائه شوند. آمار جداول ارائه شده به طور متوسط مربوط به دو دهه اخیر می‌باشد. آمار شاخصهای مهم با آمار سایر کشورهای جهان در سالهای اخیر مقایسه شده‌اند.

بخش خدمات اختصاصی داشته است. عرضه سالانه نیروی کار در این دهه به طور متوسط حدود ۳۰۲ هزار نفر برآورده شده ولی سالانه به طور متوسط فقط معادل ۱۵۶ هزار شغل جدید به وجود آمده است. عملکرد اقتصادی کشور در بعد نیروی کار، به طور متوسط ۳/۳ درصد کاهش داشته است و بهره‌وری نیروی کار نیز در سال ۱۳۶۷ حدود ۲۳ درصد کاهش نشان می‌دهد. با توجه به آمار سازمان بهره‌وری (جدول ۱-۴) اگر سال ۱۳۶۱ را مبنایگیریم، تاسال ۱۳۶۷، ۲۲ درصد رشد منفی بهره‌وری نیروی انسانی داشته‌ایم اما بعد از سال ۱۳۶۷ روند نزولی بهره‌وری نیروی انسانی در بخش صنعت متوقف شده و ۱۹ درصد رشد مثبت را نشان می‌دهد. از سوی دیگر در طی سالهایی که ما در این زمینه رشد منفی و سیر نزولی داشته‌ایم کشورهای دیگر رشد مثبت داشته‌اند.

مقایسه‌ای دیگر وضعیت ایران را نسبت به کشورهای دیگر نشان می‌دهد. چین در دهه ۸۰ حدود ۳۶/۵ درصد افزایش بهره‌وری کار داشته است. کشور کره در همین دهه با ۳۴/۸ درصد، پاکستان با ۱۴/۱ درصد، سنگاپور با ۲۷/۶ درصد، تایلند با ۳۷/۱ درصد رشد و کشوری مثل ایران بدون احتساب نفت حدود ۲۴ درصد رشد منفی داشته است.

در صنعت نیز ایران در همین مدت، رشد اندک ۱۷ درصد را نشان می‌دهد درحالی که پاکستان و کره ۲۹/۵ درصد، سنگاپور ۳۸/۳ درصد و تایلند ۵۳/۴ درصد رشد داشته‌اند.

باید توجه داشت که این شاخصها، تغییرات در شاخص بهره‌وری را نسبت به وضعیت موجود نشان می‌دهد. در کشوری مثل ژاپن که رقم بهره‌وری کار در سطح ملی ۴۷۲۶۴ دلار در سال ۱۹۹۰ بوده است در مقایسه با سایر کشورها، هر افزایش کوچک در آن موفقیت بزرگی به حساب می‌آید.

در دوره ۱۳۶۱-۷۰ به دلیل درامدزایی بیشتر بخش خدمات نسبت به سایر بخشها سهم این بخش به بهای کاهش سهم سایر بخشها (از کل جمعیت فعال) افزایش چشمگیری داشته به طوری که از ۳۵ درصد در سال ۱۳۶۰ به ۴۱ درصد در سال ۱۳۷۰ رسیده است. حال آنکه سهم بخش کشاورزی که در واقع یک بخش استراتژیکی در اقتصاد کشور به شمار می‌رود، از ۲۷ درصد به ۲۳ درصد کاهش یافته است. اگرچه درصد بیکاران از ۱۲ درصد در سال ۱۳۶۰ به ۱۰ درصد در سال ۱۳۷۰ کاهش یافته است اما سهم متوسط بیکاران از کل جمعیت فعال در دهه مورد بررسی نسبت به سال ۳۵ افزایش یافته است زیرا متوسط نرخ بیکاری در این سالها معادل ۱۳ درصد می‌باشد که نسبت به دوره قبل ۲ درصد افزایش نشان می‌دهد. به هر حال کاهش ۱۱ درصد سهم اشتغال جمعیت فعال در گروه‌های کشاورزی، صنایع و معادن، نفت و ساختمان به بهای ۹ درصد افزایش اشتغال در بخش خدمات و ۲ درصد افزایش بیکاری تمام شده است.

۲- هزینه‌های تحقیقاتی

یکی از مهمترین شاخصهای بررسی وضعیت علوم و تکنولوژی در یک کشور، سرمایه‌گذاری در زمینه تحقیقات می‌باشد. بنابراین در این بخش ابتدا موروری بر سرمایه‌گذاری در امور تحقیقات در ایران در سالهای مختلف خواهیم داشت و سپس بودجه تحقیقاتی کشورهای مختلف جهان را مورد بررسی و مقایسه قرار می‌دهیم.

جدول ۲-۱ نسبت اعتبارات پرداختی تحقیقات به تولید ناخالص ملی و بودجه کل کشور را از سال ۱۳۴۷ تا ۱۳۷۴ برحسب میلیارد ریال نشان می‌دهد. اعتبارات تحقیقاتی از سال ۱۳۴۷ به ۱۳۴۸ رشد زیادی داشته و این روند تا سال ۱۳۵۰ با افزایش اندکی همراه بوده ولی از سال ۱۳۵۰ تا سال ۱۳۵۲ روند رشد سریعتر شده است. این روند، افزایش زیادی را تا سال ۱۳۵۶ نشان داده و به بالاترین میزان خود قبل از پیروزی انقلاب اسلامی یعنی ۱۵/۲ میلیارد ریال رسیده است ولی این میزان در سال ۱۳۵۷ به ۱۳/۵ میلیارد ریال تنزل کرده است. اعتبارات تحقیقاتی در سال ۱۳۵۸ نسبت به قبل نزول چشمگیری داشته و به ۷/۷ میلیارد ریال تنزل یافته است. در سال ۱۳۵۹ اعتبار تحقیقاتی به ۹/۳ میلیارد ریال افزایش یافته و سال بعد

جمعیت فعال جذب بازار کار شده و ۱۱ درصد باقی بیکار مانده‌اند. بدین ترتیب، به طور متوسط تنها ۲۵ درصد از کل جمعیت کشور توانسته‌اند جذب بازار کار شوند. روند نزولی جمعیت فعال در دهه ۱۳۶۰ (به دلیل جوان بودن جمعیت کشور) ادامه داشته به طوری که از ۲۸ درصد در سال ۱۳۶۰ به ۲۵ درصد در سال ۱۳۷۰ کاهش یافته است. به طور متوسط در دهه موردنظر تنها ۲۶ درصد از جمعیت کشور را جمعیت فعال تشکیل می‌داده که به طور متوسط حدود ۸۷ درصد آنها جذب بازار کار شده‌اند (یعنی تنها ۲۳ درصد از کل جمعیت جذب بازار کار شده‌اند). بنابراین، با توجه به ارقام موجود، با کاهش جمعیت فعال، جمعیت شاغل نیز کاهش یافته به طوری که بیکاری کشور در دهه ۱۳۶۰ به میزان ۲ درصد افزایش داشته است.

در یک مقایسه اجمالی، ترکیب اشتغال میان سالهای ۱۳۵۵ و ۱۳۶۵ نشان می‌دهد که در بخش کشاورزی معادل ۴۱ هزار نفر و در بخش صنعت و معدن معادل ۲۷۸ هزار نفر، شغل خود را از دست داده‌اند که قسمت اعظم این تعداد به شغل نامشخص و غیرقابل طبقه‌بندی و بازار آزاد روی آورده‌اند. جدول ۱-۲ نمایانگر ترکیب جمعیت فعال کشور در بخش‌های مختلف اقتصادی است. ترکیب جمعیت فعال نشان می‌دهد که در سالهای ۱۳۵۳-۶۰ در سالهای ۱۳۶۰-۷۰ در بخش خدمات متتمرکر شده‌اند (به سوم از جمعیت فعال کشور در بخش خدمات متتمرکر شده‌اند (به طور متوسط ۳۱ درصد) و به طور متوسط ۳۰ درصد در بخش کشاورزی، ۱۶ درصد در بخش معدن و صنایع، ۱۱ درصد در بخش ساختمان و یک درصد در بخش نفت مشغول به کار بوده‌اند. در این دوره ۱۱ درصد از کل جمعیت فعال بیکار بوده‌اند.

در دوره ۱۳۶۱-۷۰ به دلیل درامدزایی بیشتر بخش خدمات نسبت به سایر بخشها سهم این بخش به بهای کاهش سهم سایر بخشها (از کل جمعیت فعال) افزایش چشمگیری داشته به طوری که از ۳۵ درصد در سال ۱۳۶۰ به ۴۱ درصد در سال ۱۳۷۰ رسیده است. حال آنکه سهم بخش کشاورزی که در واقع یک بخش استراتژیکی در اقتصاد کشور به شمار می‌رود، از ۲۷ درصد به ۲۳ درصد کاهش یافته است. اگرچه درصد بیکاران از ۱۲ درصد در سال ۱۳۶۰ به ۱۰ درصد در سال ۱۳۷۰ کاهش یافته است اما سهم متوسط بیکاران از کل جمعیت فعال در دهه مورد بررسی نسبت به سال ۳۵ افزایش یافته است زیرا متوسط نرخ بیکاری در این سالها معادل ۱۳ درصد می‌باشد که نسبت به دوره قبل ۲ درصد افزایش نشان می‌دهد. به هر حال کاهش ۱۱ درصد سهم اشتغال جمعیت فعال در گروه‌های کشاورزی، صنایع و معادن، نفت و ساختمان به بهای ۹ درصد افزایش اشتغال در بخش خدمات و ۲ درصد افزایش بیکاری تمام شده است.

بررسی سهم بخش‌های مختلف اقتصاد در تولید ناخالص داخلی (جدول ۱-۳) نشان می‌دهد که از اواسط دهه ۱۳۵۰ (سال ۱۳۵۵) به بعد بخش خدمات همواره دارای بالاترین مقام در میان سایر بخش‌های اقتصادی کشور، در چارچوب تولید ناخالص داخلی بوده است. مجموعاً در سال ۱۳۶۷، قریب ۵۵ درصد از تولید ناخالص ملی به

جدول ۱-۱: جمعیت فعال و شاغل کشور طی سالهای ۱۳۵۳-۷۰

(برحسب میلیون نفر)

سال	جمعیت کل کشور	جمعیت شاغل		جمعیت فعال		سال
		درصد از کل جمعیت	تعداد	درصد از کل جمعیت	تعداد	
۱۳۵۳	۳۲	۲۶/۳	۸/۴	۲۸/۸	۹/۲	۱۳۵۳
۱۳۵۴	۳۲/۸	۲۶/۲	۸/۶	۲۹	۹/۰	۱۳۵۴
۱۳۵۵	۳۲/۷	۲۶/۱	۸/۸	۲۹/۱	۹/۸	۱۳۵۵
۱۳۵۶	۳۲/۷	۲۵/۹	۹	۲۹/۱	۱۰/۱	۱۳۵۶
۱۳۵۷	۳۲/۱	۲۵/۰	۹/۲	۲۸/۵	۱۰/۳	۱۳۵۷
۱۳۵۸	۳۲	۲۴/۷	۹/۴	۲۷/۹	۱۰/۶	۱۳۵۸
۱۳۵۹	۳۲/۶	۲۴/۲	۹/۶	۲۷/۵	۱۰/۹	۱۳۵۹
۱۳۶۰	۴۱/۲	۲۴/۳	۱۰	۲۷/۷	۱۱/۲	۱۳۶۰
۱۳۶۱	۴۲/۸	۲۴/۱	۱۰/۲	۲۷/۶	۱۱/۸	۱۳۶۱
۱۳۶۲	۴۲/۴	۲۳/۹	۱۰/۶	۲۷/۳	۱۲/۱	۱۳۶۲
۱۳۶۳	۴۶/۲	۲۳/۴	۱۰/۸	۲۷/۱	۱۲/۰	۱۳۶۳
۱۳۶۴	۴۷/۸	۲۲/۸	۱۰/۹	۲۶/۴	۱۲/۶	۱۳۶۴
۱۳۶۵	۴۹/۴	۲۲/۳	۱۱	۲۶/۱	۱۲/۹	۱۳۶۵
۱۳۶۶	۵۱/۳	۲۲	۱۱/۲	۲۵/۳	۱۳	۱۳۶۶
۱۳۶۷	۵۲/۷	۲۱/۸	۱۱/۰	۲۵/۴	۱۳/۴	۱۳۶۷
۱۳۶۸	۵۴/۵	۲۱/۷	۱۱/۸	۲۵/۳	۱۳/۸	۱۳۶۸
۱۳۶۹	۵۶/۴	۲۱/۶	۱۲/۲	۲۵/۲	۱۴/۲	۱۳۶۹
۱۳۷۰	۵۸/۱	۲۲/۵	۱۲/۱	۲۵/۱	۱۴/۶	۱۳۷۰

مأخذ: حسابهای ملی ۱۳۵۳-۶۶ و حسابهای ملی ۱۳۶۷-۶۹ و ترازنامه بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران ۱۳۷۰.

اطلاعات مربوط به توزیع جمعیت فعال در بخش‌های مختلف، سیاستهای اقتصادکلان و اصلاحات ساختاری

۴۷

جدول ۱-۲: ترکیب جمعیت فعال کشور طی سالهای ۱۳۵۳-۷۳ به درصد

سال	عنوانین	کشاورزی	نفت	صنایع و معادن	ساختمان	خدمات	بیکار	جمعیت فعال	
۱۳۵۳	۳۲	۲۲/۴	۰/۹	۱۸/۱	۱۱	۲۸	۸/۶	۱۰۰	۱۳۵۳
۱۳۵۴	۳۲	۲۲	۰/۹	۱۷/۹	۱۱/۰	۲۸/۳	۹/۴	۱۰۰	۱۳۵۴
۱۳۵۵	۳۰/۰	۲۰/۵	۰/۹	۱۷/۷	۱۲/۱	۲۸/۶	۱۰/۲	۱۰۰	۱۳۵۵
۱۳۵۶	۲۹/۹	۱۷	۰/۹	۱۱/۸	۱۱/۸	۲۹/۸	۱۰/۶	۱۰۰	۱۳۵۶
۱۳۵۷	۲۹/۳	۱۶/۳	۰/۹	۱۶/۳	۱۱/۵	۳۱	۱۱	۱۰۰	۱۳۵۷
۱۳۵۸	۲۸/۷	۱۵/۶	۰/۹	۱۵/۶	۱۱/۲	۲۲/۲	۱۱/۴	۱۰۰	۱۳۵۸
۱۳۵۹	۲۸/۲	۱۴/۸	۰/۹	۱۴/۸	۱۱	۲۲/۳	۱۱/۸	۱۰۰	۱۳۵۹
۱۳۶۰	۲۷/۲	۱۴	۰/۹	۱۴	۱۰/۰	۲۵/۴	۱۲	۱۰۰	۱۳۶۰
۱۳۶۱	۲۶/۵	۱۳/۳	۰/۹	۱۳/۳	۱۰/۲	۲۶/۸	۱۲/۳	۱۰۰	۱۳۶۱
۱۳۶۲	۲۵/۸	۱۲/۷	۰/۹	۱۲/۷	۹/۹	۲۸	۱۲/۷	۱۰۰	۱۳۶۲
۱۳۶۳	۲۵/۳	۱۲/۱	۰/۹	۱۲/۱	۹/۶	۲۹/۱	۱۲/۱	۱۰۰	۱۳۶۳
۱۳۶۴	۲۵	۱۱/۸	۰/۹	۱۱/۸	۹/۵	۲۹/۲	۱۲/۶	۱۰۰	۱۳۶۴
۱۳۶۵	۲۴/۸	۱۱/۴	۰/۹	۱۱/۴	۹/۴	۲۹/۴	۱۲/۱	۱۰۰	۱۳۶۵
۱۳۶۶	۲۴/۷	۱۱/۱	۰/۹	۱۱/۱	۹/۳	۴۱	۱۳	۱۰۰	۱۳۶۶
۱۳۶۷	۲۴/۷	۱۰/۷	۰/۹	۱۰/۷	۹/۱	۴۰/۲	۱۴/۴	۱۰۰	۱۳۶۷
۱۳۶۸	۲۴/۱	۱۰/۲	۰/۹	۱۰/۲	۹/۲	۴۰/۱	۱۴/۴	۱۰۰	۱۳۶۸
۱۳۶۹	۲۳/۸	۱۱/۸	۰/۹	۱۱/۸	۹/۰	۴۰/۷	۱۴	۱۰۰	۱۳۶۹
۱۳۷۰	۲۳	۱۱/۶	۰/۹	۱۱/۶	۹/۰	۴۰/۷	۱۰/۲	۱۰۰	۱۳۷۰

مأخذ: سیاستهای اقتصادکلان و اصلاحات ساختاری

جدول ۱-۳: سهم بخش‌های مختلف اقتصادی در تولید ناخالص داخلی به قیمت عوامل

سال/عوامل	کشاورزی	نفت	صنایع و معادن	خدمات	کارمزد احتسابی	کل	GDP
۱۳۵۲	۱۱/۹	۲۸/۶	۱۳	۳۱/۱	۲/۶	۱۰۰	
۵۴	۱۱/۳	۲۸/۳	۱۶/۱	۳۷/۴	۳/۱	۱۰۰	
۵۵	۱۰/۹	۳۵/۴	۱۹/۳	۳۷/۲	۲/۸	۱۰۰	
۵۶	۱۰	۳۱/۱	۲۰/۱	۴۱/۶	۳	۱۰۰	
۵۷	۱۲/۱	۲۳	۲۰/۱	۴۷/۶	۳/۸	۱۰۰	
۵۸	۱۴/۳	۲۶/۱	۱۶/۲	۴۵/۹	۲/۵	۱۰۰	
۵۹	۱۸	۱۳	۱۹/۶	۵۲/۴	۳	۱۰۰	
۶۰	۲۱/۵	۱۲/۶	۱۸/۸	۴۹/۱	۲	۱۰۰	
۶۱	۲۰/۲	۱۸/۸	۱۸/۲	۴۴/۱	۱/۳	۱۰۰	
۶۲	۱۸/۱	۱۵/۳	۱۹/۶	۴۷/۶	.۰/۶	۱۰۰	
۶۳	۱۹/۸	۱۱/۷	۱۹/۷	۴۹/۵	.۰/۷	۱۰۰	
۶۴	۲۰/۵	۹/۸	۱۷/۸	۵۲/۵	.۰/۶	۱۰۰	
۶۵	۲۲	۴/۱	۱۷/۷	۵۴/۷	.۰/۵	۱۰۰	
۶۶	۲۵/۵	۴/۶	۱۷/۲	۵۲/۹	.۰/۱	۱۰۰	
۶۷	۲۳/۹	۴/۶	۱۷/۳	۵۴/۸	.۰/۶	۱۰۰	
۶۸	۲۴/۷	۶/۳	۱۷/۱	۵۲/۴	.۰/۵	۱۰۰	
۶۹	۲۲/۶	۱۰/۶	۱۷/۹	۴۸/۷	.۰/۸	۱۰۰	
۷۰	۲۴/۳	۸/۲	۲۱/۱	۴۷/۲	.۰/۸	۱۰۰	

ماحد: تا سال ۱۳۶۶ از حسابهای ملی (۶۶ - ۱۳۵۳) و از ۱۳۶۷ تا ۱۳۶۹ از حسابهای ملی (۶۹ -

۱۳۶۷) استفاده شده است.

- سیاستهای اقتصادکلان و اصلاحات ساختاری

این نسبت بعد از پیروزی انقلاب اسلامی تقریباً یک سیر صعودی داشته است (به استثنای سالهای ۱۳۶۰ و ۱۳۶۱) که در سال ۱۳۷۲ به بیشترین مقدار خود (۰/۰۴) رسیده است. رشد این نسبت از سال ۱۳۷۱ به ۱۳۷۲ افزایش قابل ملاحظه‌ای نشان می‌دهد.

نسبت اعتبارات تحقیقاتی به بودجه کل کشور نیز روندی متناوب داشته که این مسأله در قبل از پیروزی انقلاب اسلامی بیشتر به چشم می‌خورد به طوری که در سال ۱۳۴۸ بیشترین مقدار یعنی ۰/۰۷۸ را دارا بوده و کمترین مقدار را در سال ۱۳۴۷ نشان می‌دهد. روند این نسبت بعد از پیروزی انقلاب اسلامی تقریباً یک سیر صعودی داشته (به استثنای سال ۱۳۶۰) که در سال ۱۳۷۲ به بیشترین مقدار خود یعنی ۰/۰۷۵ رسیده است.

جمعیت ایران با رشد نسبتاً بالایی از ۳۷ میلیون نفر در سال ۱۳۵۸، ظرف ۱۵ سال، به ۶۰ میلیون نفر در سال ۱۳۷۳ رسیده است. با اینکه اعتبارات تحقیقاتی از سال ۱۳۵۸ تا سال ۱۳۷۳ رشد زیادی داشته است اما هزینه سرانه تحقیقات مانند اعتبارات رشد زیادی نداشته است. هزینه سرانه تحقیقات از سال ۱۳۵۸ تا سال ۱۳۷۳ نسبت اعشاری داشته که بالاترین هزینه سرانه تحقیقات از نظر سیر صعودی داشته که این مسأله قبل از پیروزی انقلاب اسلامی بیشتر به چشم پرداختی برای سال ۱۳۷۲ به میزان ۶۵۱۶/۳ رسید. اعتبار مصوب هزینه سرانه تحقیقاتی برای سال ۱۳۷۳ ۷۱۹۹/۴ ریال می‌باشد.

نیز همین مقدار به تحقیقات اختصاص یافته است. از سال ۱۳۶۰ به بعد روند پرداخت اعتبارات تا سال ۱۳۶۸ سیر نسبتاً صعودی کرده ولی در سال ۱۳۶۹ رشد فوق العاده‌ای داشته و به بیشترین میزان در سال ۱۳۷۲ یعنی ۳۸۱/۹۸ میلیارد ریال رسیده است. اعتبارات مصرف نیز در سال ۱۳۷۳ به ۴۲۲/۴۲ میلیارد ریال رسیده و اعتبارات براورده سال ۱۳۷۴ برابر اعتبارات تحقیقاتی به ۴۸۰/۶۸ میلیارد ریال بالغ شده است.

روند تولید ناخالص ملی تا قبل از پیروزی انقلاب اسلامی سیر صعودی داشته و به بالاترین مقدار خود در سال ۱۳۵۶ به میزان ۵۴۸۳/۲ میلیارد ریال رسیده ولی از سال ۱۳۵۶ به سال ۱۳۷۳ کاهش یافته و به مقدار ۴۹۱۷/۶ میلیارد ریال رسیده است. بعد از پیروزی انقلاب اسلامی روند تولید ناخالص ملی سیر صعودی داشته و به بالاترین مقدار خود در سال ۱۳۷۲ یعنی ۹۱۳۱۵/۳ میلیارد ریال رسیده است. (البته تولید ناخالص ملی برای سالهای ۱۳۷۲ و ۱۳۷۴ هنوز اعلام نشده است).

اگرچه اعتبارات تحقیقاتی همه ساله افزایش نشان می‌دهد، اما نسبت اعشارات تحقیقاتی به تولید ناخالص ملی روندی متفاوت داشته که این مسأله قبل از پیروزی انقلاب اسلامی بیشتر به چشم می‌خورد، به طوری که در سال ۱۳۴۸ بیشترین مقدار یعنی ۰/۰۳۶ دارا بوده است و کمترین مقدار را در سال ۱۳۴۷ داشته است. روند

جدول ۱-۴: شاخص بهره‌وری کار چندکشور آسیایی ($1985 = 100$)

سال	کشور									
۱- چین ملی										
۱۳۶/۵	۱۳۰/۳	۱۲۲/۳	۱۱۶/۱	۱۰۷/۲	۱۰۰	۹۶/۸	۹۰/۵	۸۶/۶	- سطح ملی	
۱۳۲	۱۲۴/۸	۱۲۰/۵	۱۱۵/۸	۱۱۰/۴	۱۰۰	۹۶/۲	۹۱	۸۷/۲	- صنعت	
۱۲۶/۴	۱۲۵/۲	۱۲۱/۷	۱۱۰/۱	۹۷/۷	۱۰۰	۹۸/۳	۹۳/۹	۹۴/۸	- کشاورزی	
۲- گرگستان										
۱۳۴/۸	۱۲۷/۲	۱۲۴/۶	۱۱۵/۳	۱۰۸/۵	۱۰۰	۹۷	۸۸/۲	۷۹/۶	- سطح ملی	
۱۲۹/۵	۱۱۹/۶	۱۱۹/۶	۱۱۱/۵	۱۰۸/۳	۱۰۰	۹۷/۷	۸۵/۴	۷۹/۷	- صنعت	
۱۱۳/۴	۱۱۴/۱	۱۱۲/۸	۱۰۱/۷	۱۰۶/۶	۱۰۰	۹۱/۹	۸۴/۶	۷۳/۵	- کشاورزی	
۳- پاکستان										
۱۱۴/۱	۱۱۱/۴	۱۰۹/۸	۱۰۵/۸	۱۰۵/۵	۱۰۰	۹۵/۱	۹۰/۲	۸۶/۷	- سطح ملی	
۱۲۹/۵	۱۲۶/۱	۱۲۳/۱	۱۰۸/۴	۱۱/۶	۱۰۰	۹۵/۶	۹۱/۲	۷۸/۳	- صنعت	
۱۰۵/۹	۱۰۳/۸	۱۰۴/۲	۱۰۲/۳	۹۶/۴	۱۰۰	۹۱/۵	۸۵/۱	۸۹/۵	- کشاورزی	
۴- سنگاپور										
۱۲۷/۶	۱۲۲/۳	۱۱۵/۵	۱۰۷/۹	۱۰۲/۲	۱۰۰	۹۹/۹	۹۲/۸	۸۷/۸	- سطح ملی	
۱۳۸/۳	۱۳۰/۸	۱۲۵	۱۱۷/۱	۱۰۹/۸	۱۰۰	۹۸/۴	۹۰/۹	۸۵/۴	- صنعت	
۱۲۶	۹۱/۶	۱۰۵/۴	۶۲/۳	۷۵/۳	۱۰۰	۱۰۲/۸	۷۳	۷۳/۱	- کشاورزی	
۵- تایلند										
۱۳۷/۱	۱۲۶	۱۱۳/۶	۱۰۶/۲	۱۰۰/۸	۱۰۰	۱۰۴/۹	۱۰۵/۸	۹۴/۳	- سطح ملی	
۱۵۲/۴	۱۲۲/۶	۱۲۸/۱	۱۰۴/۵	۱۰۹/۸	۱۰۰	۱۰۰/۴	۸۴/۷	۸۹/۹	- صنعت	
۹۷/۱	۱۰۵/۹	۹۷/۶	۹۸/۳	۹۶	۱۰۰	۱۰۸/۱	۱۱۹	۹۸/۸	- کشاورزی	
۶- ایران										
۷۰/۶	۷۱	۷۱/۷	۸۱/۷	۸۴/۱	۱۰۰	۱۰۰/۷	۹۸/۸	۸۹/۳	- سطح ملی	
۱۱۷/۱	۱۰۸/۸	۱/۶/۷	۱/۶/۹	۹۴/۹	۱۰۰	۱۰۰/۵	۸۸/۳	۷۷/۸	- صنعت	
۱۱۰/۱	۱۰۳/۵	۱۰۱/۷	۱۰۵/۷	۱۰۳/۸	۱۰۰	۹۳/۳	۸۷/۵	۸۴	- کشاورزی	

مأخذ: سازمان بهره‌وری ملی ایران

میلیون ریال رسیده است. هزینه‌های مصوب و براورد برای سالهای ۱۳۷۳ و ۱۳۷۴ به ترتیب ۱۵۰۶۲۹/۵۱۷ و ۱۸۱۷۳۹ میلیون ریال بوده است. درصد هزینه‌های جاری به کل اعتبارات تحقیقاتی روندی تقریباً نزولی داشته است به طوری که بالاترین مقدار این نسبت در سال ۱۳۵۹ به میزان ۸۳/۸ درصد و حداقل مقدار این نسبت ۳۱/۶ درصد در سال ۱۳۶۹ می‌باشد. هزینه‌های سرمایه‌گذاری بخش تحقیقات از سال ۱۳۵۸ تا ۱۳۷۴ روند صعودی داشته است (غیر از سال ۱۳۶۳) و بالاترین مبلغ سرمایه‌گذاری پرداختی برای سال ۱۳۷۲ به میزان ۲۴۸۲۳۶/۱۲۶ میلیون ریال است، البته برای سال ۱۳۷۲ و ۱۳۷۴ اعتبارات مصوب و براورد نیز نسبت به سال ۱۳۷۳ رشد قابل توجهی داشته است. درصد هزینه‌های سرمایه‌گذاری نیز به صورت متناوب بوده است به طوری که به بیشترین میزان ۶۸/۱ درصد در سال ۱۳۶۹ رسیده و حداقل این مقدار برای سال ۱۳۵۹ به میزان ۱۶ درصد بوده است. با توجه به جدول ۲-۴ اعتبارات پرداختی تحقیقات امور

در جدول ۲-۲ نسبت اعتبارات پرداختی تحقیقات به بودجه عمومی دولت به سفکیک درامد عمومی و درامداختاصی برای سالهای ۱۳۵۸-۷۴ آمده است. با توجه به این جدول، اعتبارات تحقیقاتی حاصل از درامد عمومی از سال ۱۳۵۸ سیر صعودی داشته و در سال ۱۳۷۲ از نظر پرداختی به بیشترین میزان یعنی ۳۸۱۳۵ میلیارد ریال رسدیده است. البته اعتبارات مصوب و براورد به ترتیب برای سالهای ۱۳۷۳ و ۱۳۷۴ نیز ۴۲۶/۱۲ و ۴۸۰۳۴ میلیارد ریال بوده است که بازهم رشد نشان می‌دهد. نسبت اعتبارات تحقیقاتی به اعتبارات عمومی بجز سال ۱۳۶۰ که این نسبت کاهش یافته در بقیه سالها صعود داشته که بیشترین حد آن در سال ۱۳۷۲ یعنی ۱/۹ درصد می‌باشد. جدول ۲-۳ توزیع اعتبارات پرداختی تحقیقات بر حسب جاری و عمرانی را نشان می‌دهد. هزینه‌های جاری اعتبارات پرداختی تحقیقات از سال ۱۳۵۸ به بعد روند صعودی داشته و از نظر پرداختی به بالاترین مقدار در سال ۱۳۷۲ یعنی میزان ۱۳۳۱۱۸/۸۵۰ به دست آمده است.

جدول ۱-۲: نسبت اعتبارات پرداختی تحقیقاتی به تولید ناخالص ملی و بودجه کل کشور ۱۳۴۷-۷۴ (میلیارد ریال)

سال	(پرداختی خزانه)	اعتبارات تحقیقاتی	تولید ناخالص ملی	سهم بودجه تحقیقاتی از تولید ناخالص ملی	سهم بودجه کل
۱۳۴۷	۰/۸	۵۹۵/۲	۰/۱۳	۰/۲۹	۰/۷۸
۱۳۴۸	۲/۴	۶۶۰/۹	۰/۲۶	۰/۷۴	۰/۶۶
۱۳۴۹	۲/۰	۷۳۱/۰	۰/۳۴	۰/۶۵	۰/۶۵
۱۳۵۰	۲/۹	۹۲۲/۹	۰/۳۱	۰/۶۶	۰/۶
۱۳۵۱	۳/۸	۱۱۷۹	۰/۳۲	۰/۶۵	۰/۴
۱۳۵۲	۴/۶	۱۷۲۸/۳	۰/۲۷	۰/۶	۰/۴۰
۱۳۵۳	۷/۶	۳۰۷۹/۴	۰/۳۵	۰/۴	۰/۴۸
۱۳۵۴	۱۰/۴	۳۴۹۷/۴	۰/۳	۰/۴۰	۰/۰۹
۱۳۵۵	۱۲/۸	۴۶۹۱/۷	۰/۲۷	۰/۴۸	۰/۰۹
۱۳۵۶	۱۵/۲	۵۴۸۳/۲	۰/۲۸	۰/۰۹	۰/۰۸
۱۳۵۷	۱۳/۵	۴۹۱۷/۶	۰/۲۸	۰/۰۸	۰/۳۶
۱۳۵۸	۷/۷	۶۳۹۱	۰/۱۲	۰/۳۶	۰/۴
۱۳۵۹	۹/۳	۶۹۳۲	۰/۱۳	۰/۴	۰/۲۳
۱۳۶۰	۹/۳	۸۳۵۶	۰/۱۱	۰/۲۳	۰/۲۳
۱۳۶۱	۱۱/۲	۱۰۷۵۶	۰/۱	۰/۲۳	۰/۴۵
۱۳۶۲	۱۷/۵	۱۳۷۴۳	۰/۱۳	۰/۴۵	۰/۰۶
۱۳۶۳	۲۰/۲	۱۵۰۱۸	۰/۱۳	۰/۰۶	۰/۶۲
۱۳۶۴	۲۲/۳	۱۵۲۷۲	۰/۱۵	۰/۶۲	۰/۷۵
۱۳۶۵	۲۶	۱۶۲۰۸/۲	۰/۱۶	۰/۷۵	۰/۸۴
۱۳۶۶	۳۲/۴۷	۱۹۹۰۹/۷	۰/۱۷	۰/۸۴	۰/۹
۱۳۶۷	۴۱/۶	۲۲۱۸۷/۷	۰/۱۹	۰/۹	۱/۱۰
۱۳۶۸	۵۴/۸۴	۲۷۵۷۵/۴	۰/۲	۱/۱۰	۱/۰۱
۱۳۶۹	۱۰۰/۷۴	۳۶۳۸۱/۲	۰/۲۸	۱/۰۱	۱/۴۳
۱۳۷۰	۱۲۹/۲۳	۵۰۵۶۹/۹	۰/۲۶	۱/۴۳	۱/۴۸
۱۳۷۱	۱۷۸/۱	۶۶۳۹۵/۹	۰/۲۷	۱/۴۸	۱/۷۵
۱۳۷۲	۲۸۱/۹۸	۹۱۳۱۵/۳	۰/۴۲	۱/۷۵	۱/۹۴
۱۳۷۳*	۴۳۲/۴۲	—	—	۱/۹۴	۱/۰۷
۱۳۷۴**	۴۸۰/۶۸	—	—	۱/۰۷	

علامت «—» یعنی اعلام نشده است.

مأخذ: فواینین بودجه سالهای مربوطه / سالنامه‌های آماری مرکز آماری ایران

* مصوب

** برآورد

اعتباری اختصاص نیافرته است ولی بعد از شروع جنگ تحمیلی از سال ۱۳۶۰ به بعد اعتبارات تحقیقاتی به امور دفاعی تخصیص یافته است. بالاترین این اعتبارات در سال ۱۳۷۲ می‌باشد که مقدار آن ۱۱/۷۳ میلیارد ریال از نظر پرداختی است (برای سالهای ۱۳۷۳ و ۱۳۷۴ اعتبارات مصوب و برآورد بسته ترتیب ۱۴/۷ و ۱۳/۶ میلیارد ریال می‌باشد). با توجه به درصد اعتبارات امور دفاعی به کل بودجه تحقیقات بیشترین این درصدها مربوط به سال ۱۳۷۱ به میزان ۵/۵ درصد می‌باشد.

عومومی سال ۱۳۷۲ به میزان ۶/۱۱ میلیارد ریال بوده و اعتبارات مصوب و برآورد برای سالهای ۱۳۷۳ و ۱۳۷۴ به مقدار ۶/۴۵ و ۶/۳۴ میلیارد ریال می‌باشد. کمترین این اعتبارات مربوط به امور عومومی با ۰/۲ میلیارد ریال برای سال ۱۳۵۸ می‌باشد. همچنین با توجه به درصد این اعتبارات به کل بودجه تحقیقات، بیشترین اعتبار تحقیقاتی که به امور عومومی تخصیص یافته است برای سال ۱۳۶۰ و کمترین سهم این اعتبارات در سالهای ۱۳۶۶ و ۱۳۶۹ می‌باشد. برای تحقیقات امور دفاعی در سالهای ۱۳۵۸ و ۱۳۵۹

جدول ۲-۲: نسبت اعتبارات تحقیقات به بودجه عمومی ۷۴ - ۱۳۵۸

(میلیارد ریال)

سال	درآمد عمومی			درآمد اختصاصی			بودجه عمومی دولت			عنوان
	اعتبارات تحقیقاتی	اعتبارات عمومی	نسبت	اعتبارات تحقیقاتی	اعتبارات عمومی	نسبت	اعتبارات تحقیقاتی	اعتبارات عمومی	نسبت	
۱۳۵۸	۲۱۴۲/۱	۷/۷۶	۰/۰۱	۸۲/۱	۰/۰۱	۰/۲۸	۲۱/۶	۷/۷۵	۰/۰۱	۱۳۵۸
۵۹	۲۲۵۷/۲	۹/۳۴	۰/۰۲	۱۰۵/۴	۰/۰۲	۰/۴۱	۲۲۵۱/۸	۱/۳۲	۰/۰۲	۵۹
۶۰	۲۸۶۱/۲	۹/۳۳	—	۱۵۴/۱	—	۰/۲۵	۲۷۰۷/۱	۹/۳۳	۰/۰۲	۶۰
۶۱	۳۲۶۶/۷	۱۱/۲۳	—	۱۹۹/۳	—	۰/۳۶	۲۱۶۷/۳	۱۱/۲۳	۰/۰۲	۶۱
۶۲	۳۸۹۴/۹	۱۷/۵۲	۰/۰۴	۲۲۲/۶	۰/۰۹	۰/۴۸	۳۶۷۲/۳	۱۷/۴۳	۰/۰۲	۶۲
۶۳	۳۶۳۱/۵	۲۰/۱۷	—	۲۷۷/۹	—	۰/۶	۳۳۵۲/۶	۲۰/۱۷	۰/۰۲	۶۳
۶۴	۳۶۱۵/۶	۲۲/۲۶	۰/۰۲	۳۰۲/۳	۰/۰۹	۰/۶۷	۳۳۱۳/۲	۲۲/۱۷	۰/۰۲	۶۴
۶۵	۳۴۶۵/۷	۲۵/۹۸	۰/۱	۳۰۸/۸	۰/۳۲	۰/۸۱	۳۱۵۶/۹	۲۵/۶۶	۰/۰۲	۶۵
۶۶	۳۹۸۳	۳۳/۴۷	۰/۱۸	۳۴۲/۴	۰/۶	۰/۹	۳۶۴۰/۶	۳۲/۸۷	۰/۰۲	۶۶
۶۷	۴۶۲۵/۳	۴۱/۵۸	۰/۰۳	۴۱۴/۶	۰/۱۳	۰/۹۸	۴۲۱۰/۶	۴۱/۴۵	۰/۰۲	۶۷
۶۸	۴۷۶۶/۷	۵۴/۸۴	۰/۰۳	۴۵۰	۰/۱۴	۱/۲۷	۴۳۱۶/۷	۵۴/۷	۰/۰۲	۶۸
۶۹	۶۶۷۸/۴	۱۰۰/۷۴	۰/۰۴	۶۲۷/۳	۰/۲۲	۱/۶۶	۶۰۵۱/۱	۱۰۰/۵	۰/۰۲	۶۹
۷۰	۹۰۲۹/۴	۱۲۹/۳۲	۰/۰۳	۹۱۷/۳	۰/۲۷	۱/۶	۸۰۹۰/۸	۱۲۹/۵	۰/۰۲	۷۰
۷۱	۱۲۰۴۱	۱۷۸/۰۷	۰/۰۲	۱۲۸۴/۲	۰/۲۱	۱/۶۵	۱۰۷۵۶/۸	۱۷۷/۷۶	۰/۰۲	۷۱
۷۲	۲۱۸۲۹/۰۷	۳۸۱/۹۸	۰/۰۴	۱۷۵۶/۲۵	۰/۶۳	۱/۹	۲۰۰۶۳/۸	۳۸۱/۳۵	۰/۰۲	۷۲
۷۳*	۲۲۲۰۳/۳۵	۴۳۲/۴۲	۰/۲۸	۲۲۵۴/۴۰۴	۶/۳	۱/۴۱	۳۰۰۴۸/۹	۴۲۶/۱۲	۰/۰۲	۷۳*
۷۴*	۴۵۱۷۶/۲۷	۴۸۰/۶۸	۰/۰۰۹	۳۷۸۰/۵۶۵	۰/۳۴	۱/۱۶	۴۱۴۱۰/۷	۴۸۰/۳۴	۰/۰۲	۷۴**

* علامت «—» یعنی اعتباری در نظر گرفته نشده است.

ماخذ: قوانین بودجه سالهای مربوطه

** اعتبارات مصوب

*** اعتبارات برآورد

سال ۱۳۷۲ یعنی به میزان ۲۰/۱ درصد می‌رسد (برای سال ۱۳۷۴، ۲۰/۱ درصد برآورد شده است) و کمترین مقدار آن در سالهای ۱۳۶۲ و ۱۳۶۳ به میزان ۱۰ درصد کل اعتبارات تحقیقاتی می‌باشد مقایسه اعتبارات تحقیقات دانشگاهی به امور اجتماعی نشان می‌دهد که بیشترین مقدار را از نظر پرداختی، در سال ۱۳۷۰ به میزان ۶۸ درصد کل اعتبارات تحقیقاتی، بخش امور اجتماعی داراست (برای سال ۱۳۷۴ این میزان ۷۶/۵۴ درصد برآورد شده است).

در سال ۱۳۵۸ کل مبلغ پرداختی تحقیقات دانشگاهی ۱۲۳۹ میلیون ریال بوده که ۹۴ درصد آن صرف هزینه‌های جاری و ۶ درصد آن صرف هزینه‌های سرمایه‌گذاری گردیده است و این در حالی است که در سال ۱۳۷۲ کل اعتبارات پرداختی تحقیقات دانشگاهی ۷۶۸۲۲ میلیون ریال بوده که در طی این دوره از میزان هزینه‌های جاری کاسته و به میزان هزینه‌های سرمایه‌گذاری افزوده شده است به طوری که ۷۵ درصد اعتبار پرداختی تحقیقات دانشگاهی سال ۱۳۷۲ صرف هزینه‌های جاری و ۲۵ درصد آن صرف هزینه‌های سرمایه‌گذاری شده است.

بانگاهی به جدول ۲۵ در می‌یابیم که کل اعتبارات مراکز آموزشی و پژوهشی وابسته به وزارت فرهنگ و آموزش عالی طی ده سال تحصیلی ۱۳۶۲-۶۳ الی ۱۳۷۲-۷۳ روند صعودی داشته

بیشترین مقدار اعتبارات پرداختی تحقیقات امور اجتماعی مربوط به سال ۱۳۷۲ به میزان ۱۱۳/۲۶ میلیارد ریال است (برای سالهای ۱۳۷۳ و ۱۳۷۴ اعتبار مصوب و برآورد به ترتیب ۱۲۰/۱۲ و ۱۴۰/۵۶ میلیارد ریال می‌باشد). با توجه به درصد اعتبارات پرداختی تحقیقات امور اجتماعی به کل بودجه تحقیقاتی، بیشترین این نسبت برای سال ۱۳۵۸ به میزان ۳۵/۱ است و کمترین این نسبت برای سال ۱۳۶۶ به میزان ۱۸/۶ درصد می‌باشد.

اعتبارات پرداختی تحقیقات امور اقتصادی روند صعودی داشته است و به بیشترین مقدار خود از نظر پرداختی به ۲۵۰/۸ میلیارد ریال در سال ۱۳۷۲ می‌رسد (برای سالهای ۱۳۷۳ و ۱۳۷۴ از نظر اعتبارات مصوب و برآورد نسبت به سال ۱۳۷۲ رشد زیادی را نشان می‌دهد). با توجه به نسبت اعتبارات پرداختی تحقیقات امور اقتصادی بیشترین این نسبتها برای سال ۱۳۶۸ به میزان ۷۵/۸ درصد و کمترین این نسبتها برای سال ۱۳۵۸ به مقدار ۶۲۳ درصد است. جدول ۲۵ نشان می‌دهد که اعتبارات پرداختی تحقیقات دانشگاهی از سال ۱۳۵۸ تا سال ۱۳۶۰ سیر نزولی داشته ولی بعد از این سال روندی صعودی یافته است و از نظر پرداختی به بیشترین مقدار خود در سال ۱۳۷۲ رسیده است. نسبت اعتبارات تحقیقات دانشگاهی به کل اعتبارات تحقیقاتی از نظر پرداختی به بیشترین مقدار خود در

جدول ۲-۳: توزیع اعتبارات پرداختی تحقیقات بر حسب جاری و عمرانی ۷۴ - ۱۳۵۸ (میلیون ریال)

کل اعتبارات	هزینه جاری		هزینه سرمایه‌گذاری		سال
	مبلغ	درصد	مبلغ	درصد	
۱۰۰ ۷۷۵۷/۸	۰/۱	۱۰	۱۸/۷	۱۴۴۸/۲	۸۱/۲ ۷۸۲۳/۳ ۱۳۵۸
۱۰۰ ۹۳۴۱/۶	۰/۲	۲۰	۱۶	۱۴۹۸/۳	۸۳/۸ ۷۴۲۱/۳ ۵۹
۱۰۰ ۹۳۳۲/۶	—	—	۲۰/۵	۱۹۱۱/۳	۷۹/۵ ۸۸۱۵ ۶۰
۱۰۰ ۱۱۲۲۸/۵	—	—	۲۱/۵	۲۴۱۳/۵	۷۸/۵ ۸۸۶۵/۵ ۶۱
۱۰۰ ۱۷۵۱۷	۰/۵	۸۶/۸	۴۸/۹	۸۰۶۴/۷	۵۰/۶ ۱۲۱/۲ ۶۲
۱۰۰ ۲۰۱۷۰/۱	—	—	۴۰	۸۰۶۸/۲	۶۰ ۱۲۲۵۶ ۶۳
۱۰۰ ۲۲۲۶۰/۵	۰/۴	۹۲/۹	۴۴/۱	۹۸۱۱/۹	۵۵/۵ ۱۳۱۳۳ ۶۴
۱۰۰ ۲۵۶۷۸	۱/۲	۳۲۱/۵	۴۸/۲	۱۲۵۲۳/۲	۵۰/۶ ۱۳۹۲۹ ۶۵
۱۰۰ ۳۳۴۶۶/۸	۱/۸	۵۹۷/۲	۵۶/۶	۱۸۹۴/۳	۴۱/۷ ۱۶۶۸۸۳ ۶۶
۱۰۰ ۴۱۵۸۳/۱	۰/۳	۱۲۸/۲	۵۹/۱	۲۴۵۷۲/۴	۴۰/۶ ۲۰۶۶۷ ۶۷
۱۰۰ ۴۱۵۸۳/۱	۰/۲	۱۲۸/۲	۶۲/۱	۲۴۰۳۲/۲	۳۷/۶۹ ۳۱۸۵۹ ۶۸
۱۰۰ ۱۰۰۷۳۶	۰/۳	۲۴۰	۶۸/۱	۶۸۶۲۷/۱	۳۱/۶ ۴۳۸۳۰ ۶۹
۱۰۰ ۱۲۹۳۲۱	۰/۲	۲۶۵	۶۵/۹	۸۰۲۲۵/۸	۳۳/۹ ۷۲۴۹۷ ۷۰
۱۰۰ ۱۷۸۰۶۷	۰/۲	۳۱۳/۸	۵۹/۱	۱۰۵۲۵۶	۴۰/۷ ۷۲۴۹۷ ۷۱
۱۰۰ ۳۸۱۹۸۶	۰/۱۶	۶۳۱/۲۶۹	۶۴/۹۹	۲۴۸۲۳۶	۳۴/۸۰ ۱۳۳۱۱۹ ۷۲
۱۰۰ ۴۲۲۴۲۱	۱/۴۵	۶۲۷۳	۶۳/۷۱	۲۷۵۵۱۹	۳۴/۸۴ ۱۵۰۶۳۰ ۷۳*
۱۰۰ ۴۸۰۶۸۲	۰/۰۷	۲۲۰	۶۲/۲۷	۲۹۸۶/۳	۳۷/۶۶ ۱۸۱۷۳۹ ۷۴**

برآورد ***

تصویب ***

«—» یعنی هزینه‌ای در نظر گرفته نشده است. — اعداد سریاست شده است.

مأخذ: قوانین بودجه سالهای مریبیان

■ به طور متوسط روند تعداد

استادان، دانشیاران و استادیاران در طی سالهای ۱۳۶۱-۶۲-۷۳-۷۴-۷۵ کاهشی بوده در حالی که به طور متوسط روند تعداد مریبیان افزایشی بوده است.

است و این روند به خصوص بعد از سال ۱۳۶۹-۷۰ شتاب زیادی گرفته است. افزایش اعتبارات سال ۱۳۷۲-۷۳ به سال قبل ۹۰ درصد می‌باشد. می‌توان گفت که از کل اعتبارات هرسال به طور متوسط ۷۵ درصد به اعتبارات جاری و ۲۵ درصد به اعتبارات عمرانی اختصاص یافته است.

جدول ۲-۷ اعتبارات پرداختی بخش تحقیقات از محل بودجه عمومی دولت به تفکیک جاری و عمرانی و همچنین کل بودجه برای سالهای ۱۳۶۷ تا ۱۳۷۲ را نشان می‌دهد.

در سال ۱۳۶۷ در مجموع ۱۵۸۰۹ میلیون ریال صرف بخش تحقیقات جاری گردیده است که بیشترین سهم این قسمت را بخش کشاورزی و منابع طبیعی با ۴۶/۸ درصد داشته است ولی در قسمت عمرانی، بخش تحقیقات صنعتی و زیربنایی با ۵۰/۹ درصد بیشترین سهم را به خود اختصاص داده است. از مجموع کل اعتبارات (جاری و عمرانی) این سال، بیشترین اعتبار به بخش کشاورزی و منابع طبیعی به میزان ۴۱/۲۶ درصد اختصاص داده شده است. در سال ۱۳۶۸ نیز بیشترین اعتبار جاری به بخش کشاورزی و منابع طبیعی و بیشترین اعتبار عمرانی به بخش تحقیقات صنعتی و زیربنایی اختصاص یافته است. کل اعتبار پرداختی تحقیقات از محل بودجه عمومی دولت نسبت به سال قبل ۳۶ درصد رشد داشته است. در

سال ۱۳۶۹ با افزایش ۸۴ درصدی نسبت به سال قبل تخصیص اعتبارات تقریباً مشابه سال ۶۸ بوده است. در سال ۱۳۷۰ بیشترین اعتبار جاری و عمرانی را بخش تحقیقات دانشگاهی به خود اختصاص داده است. در این سال مجموع کل اعتبارات جاری و عمرانی بخش تحقیقات نسبت به سال قبل حدود ۲ درصد کاهش نشان می‌دهد. در سال ۱۳۷۱ بیشترین اعتبار پرداختی جاری را بخش دانشگاهی با ۴۰/۹۷ درصد کل بودجه و بیشترین اعتبار پرداختی عمرانی را بخش تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی با ۴۱/۸۸ درصد کل بودجه به خود اختصاص داده‌اند.

در سال ۱۳۷۲ مجموع کل اعتبارات جاری ۱۲۳۸۰۷ میلیون ریال بوده است که نسبت به مدت مشابه سال قبل به میزان ۹۳ درصد افزایش یافته است و بیشترین اعتبار جاری به قسمت تحقیقات دانشگاهی اختصاص داده شده است (۴۶/۶ درصد کل بودجه). میزان اعتبار عمرانی این سال به مقدار ۲۸۹۶۴۵ میلیون ریال می‌باشد که نسبت به سال قبل ۴۶/۶ درصد رشد نشان می‌دهد و بیشترین اعتبار عمرانی از آن بخش تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی است که ۴۲/۵۱ درصد کل بودجه را شامل می‌شود و در این سال در مجموع ۴۱۳۴۵۲ میلیون ریال اعتبار برای بخش تحقیقات در نظر

جدول ۲-۴: اعتبارات پرداختی تحقیقات کشور به تفکیک امور عمومی، دفاعی، اجتماعی و اقتصادی ۱۳۵۸-۷۴

(میلیارد ریال)

سال	امور عمومی			امور دفاعی			امور اجتماعی			مجموع کل بودجه تحقیقات		
	مبلغ	درصد	مبلغ	درصد	مبلغ	درصد	مبلغ	درصد	مبلغ	درصد	مبلغ	درصد
۱۳۵۸	۰/۲	۲/۸	۰/۲	۲/۸	—	—	۲/۷	۲/۷	۴/۸	۶۲/۳	۷/۸	۱۰۰
۵۹	۰/۳	۲/۲	۰/۳	۲/۲	—	—	۲/۲	۲/۲	۶/۱	۲۱/۲	۶۵/۶	۱۰۰
۶۰	۰/۴	۴/۳	۰/۴	۴/۳	۲/۱	۲/۱	۰/۲	۰/۲	۲/۶	۲۱/۲	۶۵/۶	۱۰۰
۶۱	۰/۲۵	۲/۲	۰/۲۵	۲/۲	۰/۴۵	۰/۴۵	۰/۲	۰/۲	۷/۴	۲۷/۷	۶۶/۱	۱۱/۲
۶۲	۰/۲۵	۱/۴	۰/۲۵	۱/۴	۰/۲۲	۰/۲۲	۱/۴	۱/۴	۲۲/۳	۲۲/۳	۷۳/۷	۱۷/۵
۶۳	۰/۳	۱/۵	۰/۳	۱/۵	۰/۲	۰/۲	۱/۵	۱/۵	۲۰/۲	۲۱/۳	۱۴/۴	۲۰/۲
۶۴	۰/۱۰	۲/۲	۰/۱۰	۲/۲	۰/۵	۰/۵	۲/۲	۲/۲	۱۵/۶	۲۰/۶	۷۰	۲۲/۳
۶۵	۰/۱۵	۱/۷	۰/۱۵	۱/۷	۰/۷	۰/۷	۱/۷	۱/۷	۱۸/۴	۱۸/۴	۷۰/۸	۲۶
۶۶	۰/۳۶	۱/۱	۰/۳۶	۱/۱	۱/۱۵	۱/۱۵	۱/۱	۱/۱	۲۵/۷۳	۲۵/۷۳	۷۶/۹	۲۳/۴۷
۶۷	۰/۷	۱/۳	۰/۷	۱/۳	۱/۷	۱/۷	۱/۷	۱/۷	۳۱/۲	۳۱/۲	۷۰	۴۱/۶
۶۸	۰/۹۳	۱/۷	۰/۹۳	۱/۷	۱/۳۵	۱/۳۵	۱/۷	۱/۷	۴۱/۵۵	۴۱/۵۵	۷۵/۸	۵۴/۸۴
۶۹	۱/۱۱	۱/۹	۱/۱۱	۱/۹	۱/۹	۱/۹	۱/۹	۱/۹	۷۵/۴۵	۷۴/۹	۷۴/۷۴	۱۰۰/۷۴
۷۰	۲/۹۴	۲/۳	۲/۹۴	۲/۳	۲/۶	۲/۶	۲/۶	۲/۶	۲۰/۴	۲۰/۴	۹۰/۱۲	۱۲۹/۳۳
۷۱	۳/۲	۱/۹	۳/۲	۱/۹	۹/۸	۹/۸	۱/۹	۱/۹	۱۱۴/۴	۱۱۴/۴	۶۴/۲	۱۷۸/۱
۷۲	۶/۱۱	۱/۶	۶/۱۱	۱/۶	۱/۷۳	۱/۷۳	۱/۶	۱/۶	۲۵/۰۸	۲۵/۰۸	۶۵/۶۷	۳۸۱/۹
۷۳*	۶/۴۵	۱/۴۹	۶/۴۵	۱/۴۹	۱/۴۹	۱/۴۹	۱/۴۹	۱/۴۹	۲۱۹/۱۰۵	۲۱۹/۱۰۵	۶۷/۳۳	۴۳۲/۴۲۲
۷۴***	۶/۳۴	۱/۳۱	۶/۳۴	۱/۳۱	۱/۳	۱/۳	۱/۳	۱/۳	۳۲۰/۱۸	۳۲۰/۱۸	۶۶/۶۳	۴۸۰/۶۸

** براورد

*** مصوب

مأخذ: قوانین بودجه سالهای مربوطه
«—» بدین معنی که هزینه‌ای در نظرگرفته نشده است.

جدول ۲-۵: نسبت اعتبارات تحقیقات دانشگاهی به کل اعتبارات پرداختی تحقیقاتی و اعتبار تحقیقاتی امور اجتماعی (۱۳۷۴ - ۱۳۵۸)

سال	اعتبارات پرداختی (میلیون ریال)		
	امور اجتماعی	تحقیقات دانشگاهی	کل
۱۳۵۸	۷۷۵۷/۸	۲۷۰۰	۱۲۲۹
۵۹	۹۳۴۱/۸	۲۹۰۰	۱۲۲۷
۶۰	۹۳۳۲/۸	۲۶۰۰	۱۰۰۰
۶۱	۱۱۲۲۸/۰	۲۱۰۰	۱۲۶۱
۶۲	۱۷۵۱۷	۳۹۰۰	۱۶۷۱
۶۳	۲۰۱۷۰/۱	۵۱۰۰	۱۶۸۵
۶۴	۲۲۲۶۰/۰	۵۷۰۰	۳۰۴۲
۶۵	۲۵۹۷۸	۶۴۰۰	۳۳۸۵
۶۶	۲۳۴۶۶/۸	۶۲۰۰	۳۴۱۵
۶۷	۴۱۵۸۳/۱	۸۴۰۰	۵۲۰۱
۶۸	۴۵۸۳۸/۴	۱۱۰۰	۶۸۰۷
۶۹	۱۰۰۰۷۳۰/۹	۲۲۳۰۰	۱۴۶۰۶
۷۰	۱۲۹۲۲۱/۱	۳۲۹۰۰	۲۲۱۹۹
۷۱	۱۷۸۰۸۷	۵۰۶۰۰	۳۳۷۳۱
۷۲	۲۸۱۹۸۶/۲۵	۱۱۳۲۵۸	۷۶۸۲۲
۷۳*	۲۳۲۴۲۱/۲۱	۱۲۰۱۱۹	۹۱۸۱۷
۷۴***	۴۸۰۶۸۲	۱۴۰۵۵۶	۱۰۷۵۵۸

** براورد

*** مصوب

مأخذ: قوانین بودجه سالهای مربوطه

سال ۱۳۶۱-۱۳۶۲ (به علت وقوع انقلاب فرهنگی در دانشگاه‌ها) دوباره این روند تا سال ۱۳۷۲-۱۳۷۳ صعودی بوده است. می‌توان گفت قبل از انقلاب اسلامی رشد تعداد دانشجویان در هرسال به طور متوسط $\frac{9}{4}$ درصد دانشجویان سال قبل بوده و بعد از انقلاب اسلامی این رقم به حدود $\frac{12}{6}$ درصد رسیده است. همچنین با محاسبه درصد دانشجویان زن در این سالها و محاسبه میانگین آن در می‌یابیم که به طور متوسط در هرسال 30 درصد دانشجویان را زنان و 70 درصد مردان تشکیل می‌دهند.

در مورد فارغ‌التحصیلان نیز می‌توان گفت که تعداد آنها از سال ۱۳۴۸-۱۳۵۰ تا سال ۱۳۵۵-۱۳۵۶ روندی صعودی داشته است و بعد از آن تا سال ۱۳۵۷-۱۳۵۸ کاهش و دوباره در سال ۱۳۵۸-۱۳۵۹ افزایش یافته است و نیز بعد از کاهش چشمگیری در سال ۱۳۶۱-۱۳۶۲ تا سال ۱۳۶۵-۱۳۶۷ روند صعودی داشته است البته به استثنای سال ۱۳۶۵-۱۳۶۶ که یک کاهش جزئی داشته‌ایم. در سالهای قبل از انقلاب اسلامی به طور متوسط هر سال 24 درصد دانشجویان فارغ‌التحصیل شده‌اند در حالی که این رقم برای سالهای پس از انقلاب اسلامی به متوسط $13\frac{1}{6}$ درصد می‌رسد. می‌توان گفت که به طور متوسط 30 درصد فارغ‌التحصیلان هرسال را زنان و 70 درصد آن را مردان تشکیل می‌دهند.

کادر آموزشی مراکز آموزش عالی از سال ۱۳۴۸-۱۳۴۹ تا سال ۱۳۷۲-۱۳۷۳ روندی صعودی داشته است به استثنای سال ۱۳۶۱-۱۳۶۲ که افت شدیدی پیدا کرده است. کادر آموزشی به تدریج افزایش نسبی یافته به طوری که در سال ۱۳۷۲-۱۳۷۳ این رقم به 32934 هزار نفر رسیده است. در سالهای قبل از انقلاب اسلامی به طور متوسط به ازای هر 11 دانشجو یک کادر آموزشی ولی در سالهای بعد از انقلاب اسلامی به ازای هر 13 دانشجو یک کادر آموزشی داشته‌ایم. با توجه به آمار، گرایش دانشجویان به رشته علوم اجتماعی روبه کاهش بوده است و در سال ۱۳۷۲-۱۳۷۳ تنها 7 درصد دانشجویان در این رشته مشغول به تحصیل بوده‌اند. روند تعداد دانشجویان در رشته‌های علوم انسانی همانند روند تعداد دانشجویان رشته علوم اجتماعی بوده است که این مطلب نشانه کم بودن تمایل دانشجویان به تحصیل در این رشته‌ها در سالهای اخیر می‌باشد.

روند تعداد دانشجویان رشته‌های مهندسی و پزشکی به طور متوسط صعودی بوده است که نشانه تمایل روزافزون به تحصیل در این رشته‌ها می‌باشد. روند تعداد دانشجویان رشته‌های کشاورزی و علوم تربیتی نیز صعودی بوده البته نه به شدت رشته‌های مهندسی و پزشکی. درصد فارغ‌التحصیلان رشته‌های مختلف نسبت به کل فارغ‌التحصیلان هرسال متاثر از تعداد دانشجویان رشته‌های مختلف در هرسال تحصیلی می‌باشد. به طور متوسط بیشترین درصد فارغ‌التحصیلان مربوط به رشته‌های پزشکی و مهندسی و کمترین آن مربوط به رشته هنرهاز بیان می‌باشد.

به طور متوسط روند تعداد استادان، دانشیاران و استادیاران در طی سالهای ۱۳۶۱-۱۳۶۲ تا ۱۳۷۲-۱۳۷۳ کاهشی بوده در حالی که به طور متوسط روند تعداد مریبان افزایشی بوده است.

جدول ۲-۶: اعتبارات مراکز آموزشی و پژوهشی وابسته به وزارت فرهنگ و آموزش عالی (برحسب میلیون ریال)

سال تحصیلی	اعتبارات جاری	اعتبارات عمرانی	جمع
۵۵۰۰۳	۱۱۶۷۳	۴۳۳۳۰	۱۳۶۲-۶۳
۷۰۴۲۲	۱۶۷۳۴	۵۳۶۸۸	۱۳۶۳-۶۴
۷۴۷۲۴	۱۶۹۳۵	۵۷۷۸۹	۱۳۶۴-۶۵
۷۷۰۱۷	۱۸۸۶۳	۵۸۱۰۴	۱۳۶۵-۶۶
۸۳۵۴۷	۱۷۸۷۵	۶۵۶۷۲	۱۳۶۶-۶۷
۸۷۱۱۷	۲۲۵۷۷	۶۴۰۴۰	۱۳۶۷-۶۸
۹۷۹۴۸	۲۴۸۲۱	۷۳۱۲۷	۱۳۶۸-۶۹
۱۳۸۸۲۱	۳۹۸۱۳	۹۹۰۰۸	۱۳۶۹-۷۰
۲۱۷۷۸۵	۴۸۵۳۱	۱۶۹۲۵۴	۱۳۷۰-۷۱
۳۱۵۲۲۸	۸۱۶۷۰	۲۲۳۵۶۸	۱۳۷۱-۷۲
۶۰۰۶۸۰	۱۷۹۷۴۷	۴۲۰۸۲۳	۱۳۷۲-۷۳

ماخذ: قانون بودجه سالهای ۱۳۶۲-۶۳ تا ۱۳۷۲-۷۳
سیمای آموزش عالی در آینه آمار / فروردین ۱۲۷۳

گرفته شده است که نسبت به مدت مشابه سال قبل ۱۳۹ درصد رشد نشان می‌دهد.

سهم هزینه‌های تحقیقاتی جمهوری اسلامی ایران از تولید ناخالص ملی (در سال $1372-04/22$ می‌باشد) در مقایسه با کشورهای امریکای لاتین (جدول ۲-۸) نسبتاً خوب است ولی نسبت به کشورهای پیشرفته و حتی کشورهای عربی و کشورهای در حال توسعه در وضعیت چندان مطلوبی قرار ندارد. این شاخص در سال ۱۳۷۲ در مقایسه با سال ۱۳۷۱ از رشد بسیار خوبی برخوردار بوده است. این شاخص در مقام مقایسه با کشورهای نظری مصر، نیجریه، مکزیک، آرژانتین و برباد نسبتاً خوب است ولی در مقایسه با کشورهای نظری آلمان، امریکا، ژاپن، کره و حتی پاکستان در موقعیت چندان مطلوبی قرار ندارد.

۳- نیروی انسانی

از دیگر شاخصهای مهم و اساسی بررسی وضعیت علوم و تکنولوژی، نیروی انسانی شاغل در بخش پژوهشی می‌باشد که از مهمترین منابع رشد و توسعه یک کشور به شمار می‌رود و بررسی وضعیت علوم و تکنولوژی بدون ارزیابی و تعیین این اهمیتی امکان‌پذیر نخواهد بود. عامل نیروی انسانی از جهان اهمیتی برخوردار است که معمولاً نسبت کارکنان پژوهشی به یک میلیون نفر جمعیت کشور به عنوان یک شاخص عمدۀ درنظر گرفته می‌شود و براساس آن به مقایسه وضعیت تحقیقات و وضعیت علوم و تکنولوژی کشورهای مختلف می‌پردازند. در این بخش اطلاعات مربوط به نیروی انسانی که در بخش پژوهش و تحقیقات کشور اشتغال دارند آورده شده است.

طبق آمار موجود تعداد دانشجویان از سال ۱۳۴۸-۱۳۴۹ تا ۱۳۵۸-۱۳۵۹ روند صعودی داشته است و بعد از کاهش چشمگیری در

جدول ۲-۷: اعتبارات پرداختی تحقیقات از محل بودجه عمومی دولت برای سالهای
۱۳۶۷ تا ۱۳۷۲ (میلیون ریال)

سال ۱۳۶۷					
جمع		عمرانی		جاری	
درصد	مبلغ	درصد	مبلغ	درصد	مبلغ
۱۰۰	۴۰۸۷۱	۱۰۰	۲۵۰۶۲	۱۰۰	۱۵۸۰۹
۱۲/۷۲	۵۲۰۱	۵/۳	۱۳۳۰	۲۲/۵	۳۸۷۱
۳۵/۳۷	۱۴۴۵۸	۵۰/۹	۱۲۷۵۷	۱۰/۸	۱۷۱۱
۴۱/۲۶	۱۶۸۶۴۳۷/۷	۹۴۵۸	۴۶/۸		۷۴۰۶
۱۰/۶۵	۴۳۴۸	۶/۱	۱۰۱۷	۱۷/۹	۲۸۳۱

سال ۱۳۶۸					
جمع		عمرانی		جاری	
درصد	مبلغ	درصد	مبلغ	درصد	مبلغ
۱۰۰	۵۵۵۹۶	۱۰۰	۲۶۰۲۴	۱۰۰	۱۹۵۷۲
۱۲/۲۵	۶۸۰۷	۳/۲۹	۱۲۲۲	۲۸/۵	۵۵۸۵
۳۵/۴۷	۱۹۷۱۹	۴۸/۳۴	۱۷۴۱۵	۱۱/۷۷	۲۳۰۴
۴۰/۲۷	۲۲۳۹۲	۳۹/۶۵	۱۲۲۸۳	۴۱/۲۳	۸۱۰۹
۱۲/۰۱	۶۶۷۸	۸/۶۲	۳۱۰۴	۱۸/۳	۳۵۷۴

سال ۱۳۶۹					
جمع		عمرانی		جاری	
درصد	مبلغ	درصد	مبلغ	درصد	مبلغ
۱۰۰	۱۰۲۴۱۸	۱۰۰	۷۱۰۸۲/۷	۱۰۰	۳۱۳۳۵/۴
۱۲/۳	۱۴۶۵۵/۵	۵/۶۷	۴۰۲۷/۵	۲۲/۸۸	۱۰۶۱۸
۳۳/۰۵	۳۴۳۶۱/۷	۴۵/۵۳	۲۲۲۶۲	۶/۳۸	۱۹۹۹/۷
۴۰/۲۱	۴۱۳۸۸/۲	۴۱/۷۴	۲۹۶۷۱/۲	۳۷/۳۹	۱۱۷۱۷
۱۱/۷۴	۱۲۰۱۲/۶	۷/۰۶	۵۰۱۲	۲۲/۳۵	۷۰۰۰/۶

سال ۱۳۷۰					
جمع		عمرانی		جاری	
درصد	مبلغ	درصد	مبلغ	درصد	مبلغ
۱۰۰	۱۰۰۳۷۶	۱۰۰	۵۹۰۶۲	۱۰۰	۴۱۳۱۴
۴۱/۰۱	۴۱۶۷۲	۴۱/۸۳	۲۴۷۰۸	۴۱/۰۶	۱۶۹۶۴
۴/۷۶	۴۷۸۳	۴/۲۲	۲۵۱۰	۵/۰	۲۲۷۳
۳۰/۰۳	۳۰۶۴۴	۳۰/۴۴	۱۷۹۸۲	۳۰/۶۴	۱۲۶۶۲
۲۲/۲	۲۲۲۷۷	۲۲/۴۹	۱۳۸۶۲	۲۲/۸	۹۴۱۵

سال ۱۳۷۱					
جمع		عمرانی		جاری	
درصد	مبلغ	درصد	مبلغ	درصد	مبلغ
۱۰۰	۱۷۲۷۷۲	۱۰۰	۱۰۸۶۴۰	۱۰۰	۶۴۱۳۲
۱۹/۶۲	۳۳۸۹۹	۷/۰۲	۷۶۲۲	۴۰/۹۷	۲۶۲۷۵
۲۶/۷۵	۴۶۲۷۵	۴۰/۰۵	۴۳۵۰۶	۴/۲۴	۲۷۱۹
۳۹/۱۲	۶۷۰۹۴	۴۱/۸۸	۴۰۴۹۸	۳۲/۴۱	۲۲۰۹۶
۱۴/۰۱	۲۵۰۵۴	۱۱/۰۵	۱۲۰۱۲	۲۰/۳۸	۱۳۰۴۲

جمع		عمرانی		جاری		سال ۱۳۷۲
درصد	مبلغ	درصد	مبلغ	درصد	مبلغ	
۱۰۰	۴۱۳۴۵۲	۱۰۰	۲۸۹۶۴۵	۱۰۰	۱۲۲۸۰۷	جمع
۱۹/۷۱	۸۱۴۹۷	۸/۲۱	۲۳۸۰۰	۴۶/۶	۵۷۶۹۷	تحقیقات دانشگاهی
۲۹/۸	۱۲۲۲۰۵	۴۰/۵۸	۱۱۷۵۴۴	۴/۵۷	۵۶۶۱	تحقیقات صنعتی و زیربنایی
۳۷/۹۵	۱۵۶۹۲۲	۴۲/۵۱	۱۲۲۱۲۷	۲۷/۲	۳۳۷۹۵	تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی
۱۲/۵۴	۵۱۸۲۸	۸/۷	۲۵۱۷۴	۲۱/۵۳	۲۶۶۵۴	تحقیقات علوم انسانی و اجتماعی

ماخذ: گزارش‌های اقتصادی سالهای مربوطه

هرکشور عموماً تابع عوامل فرهنگی و اجتماعی خاص آن کشور است. در ایران هرچند ظرفیت‌های بالاتری برای مشارکت زنان در امور تحقیقات می‌توان انتظار داشت، درصد زنان پژوهشگر و کارشناس در مقایسه با سایر کشورها نسبتاً قابل قبول به نظر می‌رسد.

درصد کادر آموزشی تمام وقت از سال ۱۳۵۷-۵۸ به سال ۱۳۶۱-۶۲ زیاد شده و بعد از آن سیر نزولی داشته است. کادر آموزشی نیمه وقت از سال ۱۳۵۷-۵۸ به سال ۱۳۶۱-۶۲ کاهش و بعد از آن روند صعودی داشته است در مورد مدرسین حق التدریسي نیز مشاهده می‌شود که درصد آنها به همین صورت است. بنابراین می‌توان در کل نتیجه گرفت که در سالهای اخیر استخدام تمام وقت رویه کاهش بوده و استخدام نیمه وقت و حق التدریسي در واحدهای آموزش عالی رویه افزایش بوده است.

جدول ۳-۱ هزینه سرانه دانشجو به تفکیک گروه‌های تخصصی (۱۳۶۲-۷۲) را نشان می‌دهد. با توجه به جدول، به طور متوسط برای همه رشته‌ها هزینه سرانه روندی صعودی داشته است بجز سالهای ۱۳۶۴ و ۱۳۶۵ که ضریبه‌ای به همه هزینه‌های سرانه وارد شد و یکی دو سال را تحت الشعاع قرار داده است، بعد از آن روند صعودی در پیش گرفته است. بیشترین هزینه سرانه مربوط به رشته‌های کشاورزی، دامپروری و پژوهشگری می‌باشد.

نسبت پژوهشگران و کارشناسان به یک میلیون نفر جمعیت کشور (در سال ۱۹۹۳) ۴۹۳ نفر است که این رقم تقریباً از سال ۱۹۹۰ کشورهای آسیایی بیشتر است و از امریکای لاتین و کشورهای عربی فاصله نسبتاً خوبی دارد ولی فاصله آن با اروپا، امریکا و کشورهای توسعه یافته در سال ۱۹۹۰ بسیار زیاد است (جدول ۳-۲). نسبت پژوهشگران و کارشناسان به تکنیسیها و کارکنان پشتیبانی در ایران نزدیک به استرالیا، ایتالیا و کانادا است. این نسبت نشان می‌دهد که به ازای هر دو نفر پژوهشگر و کارشناس یک نفر نیروی پشتیبانی وجود دارد. در کشورهای نظری مکریک و فرانسه به ازای هر دو نفر پژوهشگر و کارشناس ۳ نفر نیروی پشتیبانی وجود دارد (جدول ۳-۳).

در جدول ۳-۴ تعداد زنان پژوهشگر و کارشناس در مقایسه با تعداد مردان در برخی از کشورهای جهان مشاهده می‌شود. در بین آمار ارائه شده بلغارستان، ازبکستان و رومانی بیشترین سهم پژوهشگران و کارشناسان زن را نسبت به مردان به خود اختصاص داده‌اند و کمترین سهم مربوط به هند، کره و پاکستان می‌باشد. یافتن رابطه مستقیم بین میزان رشد تحقیقات و توسعه یافتنگی در یک کشور و درصد زنان پژوهشگر و کارشناس آن کشور دشوار به نظر می‌رسد و چنین می‌نماید که حضور زنان در عرصه تحقیقات

۴- عملکردهای علمی و فنی

اطلاعات علمی و فنی، کتابها و نشریات، اسناد و مدارک علمی امروزه به عنوان یکی از ارکان تحقیق و پژوهش تلقی می‌گردد به طوری که سرمایه‌گذاری در زمینه اطلاعات علمی و فنی بانکهای اطلاعات علمی با شتاب بسیاری در دنیا درحال افزایش می‌باشد. در این بخش طرحها، پایان نامه‌ها، کتابها، نشریات و مقالات و گردآمایی‌های علمی در ایران مورد بررسی قرار گرفته و در انتها مقایسه‌ای با سایر کشورها نیز انجام گرفته است.

در جدول ۴-۱ شاخصهای اساسی طرحهای تحقیقاتی در دست اجرا در برنامه تحقیقات دانشگاهی برای سالهای ۱۳۶۷ تا ۱۳۶۹ آمده است. در طی سالهای ۱۳۶۷-۶۹ همه شاخصهای اساسی طرحهای تحقیقاتی در دست اجرا افزایش یافته‌اند بجز تعداد کمک محقق که در سال ۱۳۶۹ از ۱۳۶۱ در ۴۱۳۱ نفر به ۳۴۹۵ نفر تقلیل یافته است.

تعداد کل طرحها در سال ۱۳۶۸ (جدول ۴-۲) ۲۲۱۱ طرح بود که ۱۹۱۰ طرح متعلق به دانشگاه‌ها و ۳۱۰ طرح مربوط به مراکز تحقیقاتی می‌باشد. گروه فنی و مهندسی با ۵۸۷ طرح بیشترین تعداد را به خود اختصاص داده است و گروه هنر، علوم انسانی و اجتماعی با ۲۸۷ طرح کمترین تعداد را دارد. از کل طرحهای تحقیقاتی در دست اجرا ۴۹/۴ درصد آن کاربردی می‌باشد.

باتوجه به جدول ۴-۳ تعداد محققان از ۱۶۹۴ در سال ۱۳۶۷ به ۵۱۶۰ نفر در سال ۱۳۷۲ رسیده است که البته در این سال اگر تعداد دانشجویان دوره‌های کارشناسی ارشد و دکترای مشغول تهیه پایان نامه اضافه شود، این تعداد به ۱۱۴۸۸ نفر خواهد رسید. تعداد طرحهای تحقیقاتی نیز همین روند روبه رشد را نشان می‌دهند و از ۱۰۱۰ طرح تحقیقاتی در سال ۱۳۶۷ به ۵۱۷۸ طرح در سال ۱۳۷۲ می‌رسد. تعداد پایان نامه‌ها نیز از ۹۶۰ پایان نامه در سال ۱۳۶۷ به ۶۳۲۸ پایان نامه در سال ۱۳۷۲ افزایش می‌یابد. همچنین تعداد

جدول ۲-۸: سهم هزینه‌های تحقیقاتی برخی مناطق از تولیدناتخالص ملی (GNP)

سال	قاره‌ها، مناطق اصلی و گروه کشورها	هزینه تحقیق و توسعه (میلیون دلار) (R&D)	سهم هزینه‌های تحقیقاتی به تولید ناخالص ملی (GNP) (درصد)
۱/۸۵	جهان	۲۰۸۷۶.	۱/۸۵
۲/۲۲		۲۷۱۸۰.	۲/۲۲
۳/۵۵		۴۰۴۰۹.	۳/۵۵
۰/۲۸	آفریقا	۱۰۸۱	۰/۲۸
۰/۲۵		۹۲۱	۰/۲۵
۰/۲۰		۱۱۳۹	۰/۲۰
۱/۸۵	امریکا	۷۰۴۳۱	۱/۸۵
۲/۲۰		۱۱۸۹۴۴	۲/۲۰
۳/۸۷		۱۹۶۰۸۱	۳/۸۷
۱/۴	آسیا	۳۱۷۲۶	۱/۴
۱/۷۷		۴۷۱۸۸	۱/۷۷
۲/۰۵		۹۱۲۱۸	۲/۰۵
۱/۸۱	اروپا	۷۰۷۱۲	۱/۸۱
۲/۰۲		۶۰۵۴.	۲/۰۲
۲/۲۱		۱۰۴۹۵۶	۲/۲۱
۱/۲۵	اقیانوسیه	۲۱۴۷	۱/۲۵
۱/۲		۲۱۱۵	۱/۲
۱/۳۸		۲۹۸۴	۱/۳۸
۴/۶۹	اتحاد جماهیر شوروی سابق	۳۲۲۷۳	۴/۶۹
۵/۰۳		۳۷۱۴۴	۵/۰۳
۵/۶۶		۵۵۷۱۲	۵/۶۶
۲/۲۲	کشورهای توسعه بافت	۱۹۵۷۹۸	۲/۲۲
۲/۶۲		۷۵۸۸۳۴	۲/۶۲
۲/۹۲		۴۳۴۲۶۵	۲/۹۲
۰/۰۲	کشورهای در حال توسعه	۱۲۵۷۱	۰/۰۲
۰/۰۴		۱۳۰۱۶	۰/۰۴
۰/۶۴		۱۸۳۲۵	۰/۶۴
۰/۳	افریقا (به استثنای کشورهای عربی)	۷۸۴	۰/۳
۰/۲۸		۶۲۰	۰/۲۸
۰/۲۹		۷۴۶	۰/۲۹
۱/۴۱	آسیا (به استثنای کشورهای عربی)	۲۸۱۹۹	۱/۴۱
۱/۸		۴۴۰۲۲	۱/۸
۲/۰۸		۸۸۵۳۳	۲/۰۸
۰/۹۷	کشورهای عربی	۳۸۲۴	۰/۹۷
۰/۹۴		۳۴۶۵	۰/۹۴
۰/۷۶		۳۰۷۸	۰/۷۶
۲/۲۳	امریکای شمالی	۶۶۷۹۶	۲/۲۳
۲/۶۶		۱۱۵۸۸۲	۲/۶۶
۳/۱۶		۱۹۳۷۲۱	۳/۱۶
۰/۲۴	امریکای لاتین و کشورهای واقع در دریای کارائیب	۳۶۳۵	۰/۲۴
۰/۲۳		۳۰۶۲	۰/۲۳
۰/۴		۲۸۶۰	۰/۴

مأخذ: کتاب سال ۱۹۹۴ بوسکو

جدول ۱-۳: هزینه سرانه دانشجو به تفکیک گروه‌های تخصصی (۱۳۶۲-۷۲)

(هزار ریال)

برآورد ۱۳۷۲	۱۳۷۱	۱۳۷۰	۱۳۶۹	۱۳۶۸	۱۳۶۷	۱۳۶۶	۱۳۶۵	۱۳۶۴	۱۳۶۳	۱۳۶۲	سال	گروه آموزشی
۲.۹۱	۱۰۲۶	۱۳۱۶/۷	۹۸۳/۸	۷۰۸/۴	۶۹۵	۷۳۱	۱۰۶۱	۱۷۱۰	۱۴۳۷	۱۳۱۲		کشاورزی و دامپردازی
۱۸۶۳	۱۵۶۲/۴	۱۳۳۳/۷	۹۱۱/۸	۵۰۲/۲	۴۸۱	۴۶۵	۵۶۶	۶۷۲	۶۶۵	۵۹۹		پزشکی
۱۲۴۷	۹۲۰/۵	۷۶۶/۲	۵۰۹/۳	۴۱۷/۷	۳۴۲	۲۶۱	۴۰۲	۴۲۴	۴۲۸	۴۱۷		فنی و مهندسی
۱۲۹۲	۸۰۰/۵	۷۰۵/۱	۵۰۹/۱	۴۱۸	۵۲۳	۳۷۶	۴۱۹	۴۶۸	۴۵۴	۴۰۳		علوم پایه
۱۰۰۱	۵۳۷/۲	۴۷۲/۱	۳۵۲/۲	۲۰۷/۲	۲۷۱	۳۰۶	۳۲۰	۳۵۰	۳۷۲	۳۳۸		هتر، علوم انسانی و اجتماعی

مأخذ: از سال ۱۳۶۲ تا ۱۳۶۷ از نشریه تحلیل مسائل بخش آموزش عالی و ارائه سیاستهای برای توسعه آن

- از سال ۱۳۶۸ تا ۱۳۷۱ از نشریه هزینه سرانه آموزش عالی ایران طی سالهای ۱۳۶۸ تا ۱۳۷۱

- بررسی اقتصاد شهریه در آموزش عالی

جدول ۲-۳: تعداد پژوهشگران و کارکنان تحقیق و توسعه

نسبت به میلیون نفر جمعیت	تعداد	سال	قاره‌ها، مناطق اصلی و گروه کشورها
۸۹۲	۳۹۲۰۷۵۴	۱۹۸۰	جهان
۹۲۰	۴۴۰۲۸۶۷	۱۹۸۵	
۱۰۰۰	۵۲۲۲۶۱۴	۱۹۹۰	
۱۱۱	۵۱۳۲۴	۱۹۸۰	آفریقا
۱۰۶	۵۶۷۶۱	۱۹۸۵	
۱۱۷	۷۳۰۸۱	۱۹۹۰	
۱۲۶۸	۷۷۴۹۲۲	۱۹۸۰	آمریکا
۱۳۹۰	۹۲۵۶۴۸	۱۹۸۵	
۱۵۰۹	۱۰۹۳۶۵۳	۱۹۹۰	
۳۱	۷۸۸۰۳۴	۱۹۸۰	آسیا
۳۴۲	۹۵۴۶۳۶	۱۹۸۰	
۴۰۱	۱۲۲۹۵۰۱۲	۱۹۹۰	
۱۸۵۹	۸۹۳۴۸۲	۱۹۸۰	اروپا
۱۹۲۷	۹۴۰۳۵۱	۱۹۸۵	
۲۲۰۶	۱۰۹۱۰۰۳	۱۹۹۰	
۱۷۷۴	۳۹۶۹۲	۱۹۸۰	آقیانوسیه
۱۴۱۴	۲۲۱۷۳	۱۹۸۵	
۱۶۱۰	۴۱۹۶۵	۱۹۹۰	
۵۱۷۲	۱۳۷۳۳۰	۱۹۸۰	اتحاد جماهیر شوروی سابق
۵۳۸۵	۱۴۹۱۳۰	۱۹۸۵	
۵۸۹۲	۱۶۹۴۴۳	۱۹۹۰	
۳۰۳۸	۳۴۰۲۱۲۸	۱۹۸۰	کشورهای توسعه یافته
۳۲۶۷	۳۸۲۲۴۲۰۱	۱۹۸۰	
۳۶۹۴	۴۴۶۳۷۹۸	۱۹۹۰	
۱۴۴	۴۶۸۶۲۶	۱۹۸۰	کشورهای در حال توسعه
۱۵۸	۵۶۸۶۱۶	۱۹۸۵	

ادامه جدول ۳-۲

قاره‌ها، مناطق اصلی و گروه کشورها	سال	تعداد	نسبت به میلیون نفر جمعیت
افریقا(به استثنای کشورهای عربی)	۱۹۹۰	۷۵۹۸۱۶	۱۸۹
	۱۹۸۰	۲۹۳۵۳	۸۴
	۱۹۸۵	۲۹۳۶۳	۷۲
	۱۹۹۰	۲۴۹۶۳	۷۴
آسیا(به استثنای کشورهای عربی)	۱۹۸۰	۷۵۸۵۳۲	۳۰۴
	۱۹۸۵	۹۲۰۷۶۳	۳۳۶
	۱۹۹۰	۱۱۹۰۳۶۹	۳۹۶
	۱۹۸۰	۵۱۴۷۲	۳۲۰
کشورهای عربی	۱۹۸۵	۶۱۲۶۸	۳۳۶
	۱۹۹۰	۷۷۲۶۱	۳۶۳
	۱۹۸۰	۶۸۸۰۲۰	۲۷۳۴
امریکای شمالی	۱۹۸۵	۸۰۰۲۵۳	۳۰۲۴
	۱۹۹۰	۹۳۰۷۲۲	۳۳۵۹
	۱۹۸۰	۸۶۹۰۱	۲۲۲
امریکای لاتین و کشورهای واقع در دریای کارائیب	۱۹۸۵	۱۲۵۳۹۵	۳۱۲
	۱۹۹۰	۱۶۲۹۳۰	۳۶۴

مأخذ: کتاب سال ۱۹۹۴ بونسکو

جدول ۳-۳: تعداد پژوهشگران و کارشناسان و تکنیسینها و نسبت تقریبی آنها در چند کشور جهان

نام کشور	سال پایه	پژوهشگران و کارشناسان (آ)	نسبت تقریبی آ به ب		تکنیسینها (ب)	نسبت تقریبی آ به ب
مصر	۱۹۹۱	۲۶۴۱۵	۱	۱۹۶۰۷	۱۹۶۰۷	۰/۷۲
کانادا	۱۹۹۱	۶۵۳۵۰	۱	۲۷۵۲۰	۲۷۵۲۰	۰/۴۲
کوبیا	۱۹۹۲	۱۴۷۷۰	۱	۹۴۶۰	۹۴۶۰	۰/۶۴
مکزیک	۱۹۸۴	۱۶۶۷۹	۱	۲۹۴۶۷	۲۹۴۶۷	۱/۷۷
آرژانتین	۱۹۸۸	۱۱۰۸۸	۱	۶۲۴۱	۶۲۴۱	۰/۵۶
شبیلی	۱۹۸۸	۴۶۳۰	۱	۲۹۴۰	۲۹۴۰	۰/۶۴
اتریش	۱۹۸۹	۸۷۸۲	۱	۸۴۳۴	۸۴۳۴	۰/۹۶
فرانسه	۱۹۹۱	۱۲۹۲۱۵	۱	۱۶۹۳۷۷	۱۶۹۳۷۷	۱/۲۱
ایتالیا	۱۹۹۰	۷۷۸۷۶	۱	۴۲۳۰۴	۴۲۳۰۴	۰/۰۴
اسپانیا	۱۹۹۰	۳۷۵۳۴	۱	۱۱۷۳۵	۱۱۷۳۵	۰/۳۱
سوئیس	۱۹۸۹	۱۶۳۰۰	۱	۹۳۰۰	۹۳۰۰	۰/۰۷
استرالیا	۱۹۹۰	۴۱۸۳۷	۱	۱۰۹۲۲	۱۰۹۲۲	۰/۳۸
ایران	۱۹۹۳	۲۹۶۳۷	۱	۱۴۴۵۶	۱۴۴۵۶	۰/۴۹

مأخذ: کتاب سال ۱۹۹۴ بونسکو

■ ترکیب اشتغال میان سالهای ۱۳۵۵ و ۱۳۶۵ نشان می‌دهد که در بخش کشاورزی معادل ۴۱۷ هزار نفر و در بخش صنعت و معدن معادل ۲۷۸ هزار نفر شغل خود را از دست داده‌اند که قسمت اعظم این تعداد به شغل نامشخص و غیرقابل طبقه‌بندی و بازار آزاد روی آورده‌اند.

جدول ۴-۳: نسبت پژوهشگران و کارشناسان پژوهشی زن از کل پژوهشگران و کارشناسان در چند کشور جهان

نام کشور	سال	جمع کل	زن	نسبت زن به کل (درصد)
مکزیک	۲۶	۴۳۱۹	۱۶۶۷۹	۱۹۸۴
کوبا	۴۳	۶۳۸۳	۱۴۷۷۰	۱۹۹۲
آرژانتین	۴۳	۴۷۹۸	۱۱۰۸۸	۱۹۸۸
هند	۶	۷۷۱۰	۱۲۸۰۳۶	۱۹۹۰
کره	۶/۳۴	۵۵۱۲	۸۶۹۵۳	۱۹۹۲
کویت	۲۲	۳۳۴	۱۰۱۱	۱۹۹۲
ونزوئلا	۲۵	۱۴۹۰	۴۲۵۸	۱۹۸۴
ازبکستان	۴۵/۲	۱۷۰۰۵	۳۷۶۲۵	۱۹۹۲
بلغارستان	۴۶	۱۷۳۶۲	۳۷۸۲۵	۱۹۹۲
لبوانی	۲۲	۱۰۱۸	۴۷۵۰	۱۹۹۲
پاکستان	۷	۴۶۴	۶۶۲۶	۱۹۹۰
ترکیه	—	۱۱۹۲۸	۱۹۹۱	
رومانی	۴۴/۵	۱۲۵۰۹	۲۸۲۰۳	۱۹۹۲
اسپانیا	۲۶/۴	۹۹۰۷	۳۷۵۳۴	۱۹۹۰
ایران	۱۸/۷	۵۵۴۰	۲۹۶۳۷	۱۹۹۲

منابع: کتاب سال ۱۹۹۴ بوسکو

جدول ۴-۴: شاخصهای اساسی طرحهای تحقیقاتی در دست اجرا در برنامه
تحقیقات دانشگاهی (۱۳۶۷-۶۹)

سال ۶۷	دانشگاهها	مراکز تحقیقاتی	کل
تعداد	۳۸	۷	۴۵
تعداد طرح	۱۰۹۳	۲۰۷	۱۳۰۰
تعداد نیروی انسانی (نفر)	۲۱۸۳	۵۶۲	۳۷۴۵
محقق	۱۷۲۲	۳۷۵	۲۰۹۷
کمک محقق	۱۴۱۶	۱۸۷	۱۶۴۸
متوسط تعداد طرح	۲۹	۳۰	۲۹
متوسط نیروی انسانی هر طرح (نفر)	۳	۳	۳
سال ۶۸	دانشگاهها	مراکز تحقیقاتی	کل
تعداد	۴۳	۸	۵۱
تعداد طرح	۱۹۰۱	۳۱۰	۲۲۱۱
تعداد نیروی انسانی (نفر)	۷۷۰۴	۷۲۹	۸۴۳۳
محقق	۲۸۳۳	۴۶۹	۴۳۰۲
کمک محقق	۲۸۷۱	۲۶۰	۴۱۳۱
متوسط تعداد طرح	۴۴	۳۹	۴۳
متوسط نیروی انسانی هر طرح (نفر)	۴	۲	۴
سال ۶۹	دانشگاهها	مراکز تحقیقاتی	کل
تعداد	۴۸	۶	۵۴
تعداد طرح	۲۲۵۸	۳۶۰	۲۷۱۸
تعداد نیروی انسانی (نفر)	۷۶۵۸	۹۴۰	۸۵۸۵
محقق	۴۴۶۲	۶۲۸	۵۰۹۰
کمک محقق	۳۱۸۳	۲۱۲	۳۴۹۵
متوسط تعداد طرح	۴۹	۶۰	۵۰

**جدول ۴-۲: توزیع طرحهای تحقیقاتی در دست اجرا در برنامه تحقیقات دانشگاهی
بر حسب نوع طرح و گروه آموزشی (سال ۱۳۶۸)**

کل			مراکز تحقیقاتی			دانشگاهها			تعداد طرح و مراکز تحقیق	
درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	گروه آموزشی و نوع طرح
۱۰۰	۲۲۱۱	۱۰۰	۳۱۰	۱۰۰	۱۹۰۱	پژوهشکی	۴۳۰	۴۳%	۴۳۰	گروه آموزشی
۲۰/۲	۴۴۶	۵/۲۳	۱۶	۲۲/۶	۴۳۰	علوم پایه	۴۴۱	۴۴%	۴۴۱	گروه آموزشی
۲۲	۴۸۷	۱۴/۸	۴۶	۲۳/۲	۴۴۱	هندر و علوم انسانی و اجتماعی	۲۷۵	۲۷%	۲۷۵	گروه آموزشی
۱۳	۲۸۷	۳/۹	۱۲	۱۴/۵	۲۷۵	فنی و مهندسی	۴۱۷	۴۱%	۴۱۷	گروه آموزشی
۲۶/۵	۵۸۷	۰۴/۸	۱۷۰	۲۱/۹	۴۱۷	کشاورزی	۳۳۸	۳۳%	۳۳۸	گروه آموزشی
۱۸/۳	۴۰۴	۲۱/۳	۶۶	۱۷/۸	۳۳۸	پایه‌ای	۳۲۱	۳۲%	۳۲۱	نوع طرح
۱۶/۴	۳۶۳	۱۰/۳	۳۲	۱۷/۴	۳۲۱	کاربردی	۸۲۶	۸۲%	۸۲۶	نوع طرح
۴۹/۴	۱۰۹۱	۸۰/۵	۲۶۵	۴۳/۴	۸۲۶	توسعه‌ای	۳۲۸	۳۲%	۳۲۸	نامشخص
۱۵/۴	۳۴۱	۴/۲	۱۳	۱۷/۳	۳۲۸					
۱۸/۸	۴۱۶	—	—	۲۱/۹	۴۱۶					

مأخذ: گزارش اقتصادی سال ۱۳۶۸

**جدول ۴-۳: عملکرد شاخصهای مهم تحقیقات بخش آموزش عالی و
تحقیقات دولتی غیر پژوهشکی طی سالهای ۱۳۶۷-۷۲**

سال	محقق	طروحهای تحقیقاتی	پایان نامه‌ها	مراکز تحقیقاتی
۱۳۶۷	۱۶۹۴	۱۰۱۰	۹۶۰	۳۲
۱۳۶۸	۲۰۱۰	۱۱۰۰	۱۰۵۰	۳۶
۱۳۶۹	۲۵۶۳	۱۹۸۷	۱۱۵۳	۳۸
۱۳۷۰	۳۵۰۰	۲۵۵۸	۲۲۵۲	۴۸
۱۳۷۱	۴۷۴۲	۳۸۶۳	۳۲۶۲	۴۷
۱۳۷۲	۵۱۶۰	۵۱۷۸	۶۲۲۸	۵۲

مأخذ: مؤسسه پژوهش و برنامه‌ریزی آموزش عالی

منابع و مأخذ

- ۱۳- وضعیت فعلی مجلات علمی در ایران / دکتر مضطربزاده / فصلنامه رهیافت / شماره هشت / بهار ۱۳۷۴
- ۱۴- خلاصه‌ای از بررسی وضعیت و عملکرد تحقیقات در ایران و مقایسه آن با سایر کشورها / دبیرخانه کمیته برنامه‌ریزی تحقیقات پنجساله کشور / دفتر امور پژوهشی
- ۱۵- گزارشی از پژوهه‌های مشترک دانشگاهی و مراکز تحقیقاتی با دستگاه‌های اجرایی / دکتر مضطربزاده / فصلنامه رهیافت / شماره هشت / بهار ۱۳۷۴
- ۱۶- برنامه بخش تحقیقات در برنامه پنجساله جمهوری اسلامی ایران / معاونت پژوهشی وزارت فرهنگ و آموزش عالی / دبیرخانه شورای پژوهشی علمی کشور / دفتر امور پژوهشی / تیرماه ۱۳۶۸
- ۱۷- قانون برنامه اول توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران (۱۳۶۸-۷۲) / لایحه برنامه دوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران (۱۳۷۳-۷۷) /
- ۱۸- خبرنامه انفورماتیک / نشریه خبری - تخصصی شورای عالی انفورماتیک کشور سال نهم، شماره ۳ و ۴، شهریور و آبان ۱۳۷۳ / شماره ۵ مسلسل ۷
- ۱۹- بررسی سیر تحول هزینه‌های تحقیقاتی در ایران در سالهای ۱۳۴۷ تا ۱۳۶۲ / مرکز سیاست علمی و پژوهشی / آذر ماه ۱۳۶۳
- ۲۰- عملکرد برنامه اول توسعه اقتصادی - اجتماعی و فرهنگی / سازمان برنامه و بودجه / شهریورماه ۱۳۷۱
- ۲۱- مجموعه مقالات سمینار تحقیق و توسعه / سازمان پژوهشی علمی و صنعتی ایران / نیمه اول ۱۳۶۸
- ۲۲- راهنمایی برای گردآوری آمارهای مربوط به فعالیتهای علوم و تکنولوژی (تعاریف فعالیتهای مربوط به علوم و تکنولوژی) / مرکز سیاست علمی / سلسله گزارش‌های مطالعات برنامه‌ریزی سیاست علمی / گزارش شماره ۲
- ۲۳- لایحه برنامه اول توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران (۱۳۶۸-۷۲) /
- ۲۴- ماهنامه خبری / نشریه داخلی وزارت فرهنگ و آموزش عالی / سال اول / پیش شماره / آبان ماه ۱۳۷۳

26- Human Development Report 1995 / UNDP

27- Statistical Yearbook / UNESCO / 1994

- ۱- سیاستهای اقتصاد کلان و اصلاحات ساختاری / دکتر علیرضا رحیمی بروجردی / مؤسسه مطالعات و پژوهش‌های بازگانی / ۱۳۷۳
- ۲- برهه وری چه هست، چه نیست؟ روزنامه سلام / ۳ خرداد ماه ۱۳۷۳
- ۳- کتابهای قوانین بودجه سالهای مختلف / سازمان برنامه و بودجه
- ۴- سالنامه‌های اماری سالهای مختلف / مرکز آمار ایران
- ۵- گزارش اقتصادی سالهای مختلف / سازمان برنامه و بودجه / معاونت امور اقتصادی / دفتر اقتصاد کلان
- ۶- سیمای آموزش عالی در آسیه آمار / مؤسسه پژوهش و برنامه‌ریزی آموزش عالی / فروردین ماه ۱۳۷۳
- ۷- گزارش ملی تحقیقات (سال ۱۳۷۱) / فصلنامه رهیافت / شورای پژوهشی علمی کشور / زمستان ۱۳۷۲
- ۸- رشد جمعیت و توسعه در کشورهای جهان سوم / روزنامه همشهری ۱۴ / فروردین ماه ۱۳۷۳
- ۹- ترازنامه‌بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران در سالهای مختلف
- ۱۰- حسابهای ملی در سالهای مختلف / بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران
- ۱۱- آمار آموزش عالی ایران در سالهای مختلف / مرکز آمار و برنامه‌ریزی آموزشی / وزارت فرهنگ و آموزش عالی
- ۱۲- گزارش ملی تحقیقات سال ۱۳۷۲ / فصلنامه رهیافت / شورای پژوهشی علمی کشور